Wtorek, 7 (19) Kwietnia 1870 r.

Wtorek, 7 (19) Kwietnia 1870 r.

№ 77. ROK SIÓDMY. № 77.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia:
Na rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy 4 „
„ 3 miesiące 2 „
„ 1 miesiąc — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą:
Na rok . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy 5 „
„ 3 miesiące 2 „ 50 k.
„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

Ukaz Jego Cesarskiej Mości Samowładcy Wszech Rosji z rządzącego senatu do Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem. — Wedle ukazu Jego Cesarskiej Mości, rządzący senat w dniu 11 listopada 1869 i 5 marca 1870 r. roztrząsał kwestją wynikłą z raportu Namiestnika w Królestwie Polskiem za Nr. 20,990, względem zakreślenia terminu do składania przez spisowych w Królestwie świadectw o służących im prawach szlachectwa dziedzicznego. *Decyzja:* Rządzący senat, ustanowiwszy podług Najwyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu sposób i porządek jakim spisowi w Królestwie Polskim mogą dowodzić swych praw do szlachectwa dziedzicznego, nabytego po ogłoszeniu postanowienia z r. 1863 o szlachectwie w Królestwie, dla wyłączenia ich od powinności zaciągowej, ukazem z d. 4 października 1869 r. polecił Namiestnikowi w Królestwie Polskiem nadesłanie senatowi swych wniosków względem wyznaczenia terminu dla składania przez uwalnianych na tej zasadzie od powinności zaciągowej spisowych świadectw, udowadniających służące tymże prawa szlachectwa dziedzicznego, po upływie którego nieskładający takich świadectw ulegają dopełnieniu tej powinności. W wykonaniu tego Namiestnik w Królestwie Polskiem raportem z d. 11 (23) października r. z. doniósł rządzącemu senatowi, że podług jego zdania, termin ten należałoby zakreślić dwuletni od daty ustanowienia porządku postępowania w sprawach heraldycznych zwiniętej w r. 1867 rady stanu Królestwa Polskiego. Zgadzając się z opinją Namiestnika w Królestwie Polskiem co do wyznaczenia uwolnionym obecnie od powinności zaciągowej spisowym Królestwa Polskiego dwuletniego terminu dla złożenia przepisanych świadectw o służących im prawach szlachectwa dziedzicznego, rządzący senat znajduje jedynie, że za zasadę do obliczania tego terminu należy przyjąć datę ogłoszenia Najwyżej zatwierdzonego 6 stycznia 1870 r. postanowienia o porządku postępowania w sprawach heraldycznych zwiniętej rady stanu Królestwa Polskiego. Z tych uwag rządzący senat wyznacza dla spisowych Królestwa Polskiego, uwolnionych od powinności zaciągowej w odbytym na początku r. b. 1870 poborze wojskowym, dwuletni termin dla składania świadectw, udowadniających służące im prawa szlachectwa dziedzicznego, licząc ten termin od daty ogłoszenia Najwyżej zatwierdzonego 6 stycznia 1870 r. postanowienia o porządku postępowania w sprawach heraldycznych byłej rady stanu Królestwa Polskiego. O czem dla wykonania i stosowania się wydać ukazy Namiestnikowi w Królestwie Polskiem i Komitetowi Urządzającemu, i zawiadomić kierującego własną Jego Cesarskiej Mości kancelarją do spraw Królestwa Polskiego, oraz przesłać kopję niniejszej decyzji wydziałowi heraldycznemu; a dla podania niniejszego rozporządzenia senatu do Najwyższej wiadomości za pośrednictwem ministra sprawiedliwości, zakomunikować wydziałowi ministerstwa sprawiedliwości kopję tego postanowienia.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego podaje do powszechnej wiadomości, iż z ogólnej liczby Listów Zastawnych Okresu 3-go, Serji I-ej w obiegu będących, wartości imiennej rs. 25,670,940 podanych zostało do losowania do włącznie 8 (20) Marca r. b. na rs. 21,022,335. Z takowych na publicznem losowaniu w dniach 20 i 21 Marca (1 i 2 Kwietnia) r. b. w gmachu Władz Towarzystwa odbytem w obec członków Komitetu Właścieli Listów Zastawnych i Komitetu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, wyciągnięte zostały z koła numera Listów Zastawnych, które poczynając od dnia 10 (22) Czerwca r. b. wykupione być mają, a mianowicie:

Lit. A	sztuk	115	na rsr.	345,000
„ B	„	482	„	361,500
„ C	„	1,161	„	174,150
„ D	„	335	„	25,125
„ E	„	371	„	11,130
Razem	sztuk	2,464	na rsr.	916,905

Fundusz umorzenia Listów Zastawnych tej serji w półroczu bieżącem wynosił. . . . rsr. 916,715 kop. 58,
z którego odtrącając rentę należytości przypadającej za List Zastawny Lit. B N. 15,739 w d. 20 Września (2 Października) 1869 r. na ostatku wylosowany w kwocie rsr. 514 kop. 1.

Pozostaje przeto funduszu rsr. 916,201 kop. 57,
a że wylosowano jak wyżej. . . rsr. 916,905 kop. —

Zatem na List Zastawny Lit. B N. 25,527, na ostatku wylosowany, niedostaje funduszu . . . rsr. 703 kop. 43.

Kwota więc ta funduszem umorzenia następnego półrocza spłaconą zostanie. Oznajmia zarazem Dyrekcja Główna, iż z ogółu Listów Zastawnych 5-cio procentowych Serji I-ej z r. 1869 w obiegu znajdujących się za sumę nominalną rsr. 1,167,450 wylosowano: Lit. A sztuk 2 na sumę rsr. 6,000

a że fundusz umorzenia Listów Zastawnych tej Serji wynosił . . . . rsr. 5,837 kop. 25,

zatem na List Zastawny Lit. A N. 178 na ostatku wylosowany, niedostaje funduszu . . . . rsr. 162 kop. 75.

Która to kwota podobnież funduszem umorzenia następnego półrocza spłaconą zostanie. Drukowany wykaz numerów Listów Zastawnych 3-go Okresu, Serji I-ej, jak również 5-cio procentowych Serji I-ej z r. 1869 w dniach 20 i 21 Marca (1 i 2 Kwietnia) wylosowanych, przesłanym zo-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—75).

Myślisz pan może, iż hrabina okazała żal lub uczuła się upokorzoną? Bynajmniej! ona przeciwnie napadła na mnie, twierdząc że z mojej to tylko winy wszystko rozprzęgło się w naszym domu — że nie wiadomo dla czego uważałem się za chorego, że uwierzyłem skwapliwie, na ślepo, niedorzecznym radom doktora oryginała i że nawet przypuszczając istotną we mnie chorobę, nie pojmowała dla czego by jej nie można było leczyć tak dobrze we Francji jak i gdzieindziej.

Oburzony taką czelnością, zwołałem koncyljum dziesięciu najznakomitszych doktorów w tym samym dniu zaraz. Wszyscy zebrani medycy potwierdzili zgodnie przepis kuracji swojego poprzednika doktora de Serre.

Wtedy uczyniłem to, co powinienem był uczynić od razu—oświadczyłem żonie iż życzeniem mojem było, ażeby wraz z dziećmi towarzyszyła mi w podróży.

Pani de Chalis odmówiła krótko i stanowczo.

Mówiąc to hrabia zbladł straszliwie — podniósł głowę i patrząc na mnie, zawołał z sarkastycznym gorzkim śmiechem:

— Czy wiesz pan jaki sposób przymuszenia kobiety, ażeby uczyniła to czego zrobić nie chce? Jeżeli znasz taki sposób, wyjaw mi go—bo co do mnie nie wiem żadnego.

Ani prośby, ani wyrzuty na nic się nie przydały. Napróżno nawet zagroziłem pani de Chalis, że zabiorę z sobą dzieci...

Oświadczyła mi, że wolałaby sto razy umrzeć, jak opuścić Paryż, jak gdyby ten nieznośny Paryż był jedynem miejscem, którego powietrzem mogą oddychać kobiety.

I znowu przeto wyjechałem samotny, gdyż nie miałem serca rozłączyć matkę z dziećmi, pozbawić te małe istoty pieszczot macierzyńskich! Zresztą obawiałem się także skandalu i dla tego nieśmiałem nawet uskarżyć się przed nikim.

Bo wiesz o tem przecie, mój przyjacielu, że jeżeli każdy żałuje żony, choćby ona najsłuszniej nawet cierpiała, to przeciwnie wszyscy szydzą jedynie z najkrwawszych krzywd niesłusznie znieważonego męża.

Odjechałem więc sam... lecz od tej chwili wszystko we mnie zamarło. Czułem że życie stało się dla mnie ciężarem, lecz ciężarem, który dźwigać koniecznie nakazywał mi obowiązek ojca!

Teraz, drogi przyjacielu, muszę ci nakoniec powiedzieć, jakiego rodzaju przysługi domagam się od ciebie...

Jakkolwiek od dwóch lat prawie, pani de Chalis, zdaje się, tak w listach do mnie pisanych jak w mowie, żałować swojego dotychczasowego względem mnie postępowania—niepodobna mi przecież uwierzyć w szczerość jej żalu.

Sądzę owszem, że hrabina chce się pojednać ze mną jedynie dla tego, że znajduje się ona w fałszywem położeniu—czyli że ponosi wszelkie niedogodności wdowieństwa, nie mając zupełnej jego swobody.

Spostrzegła też może, iż zdrowie moje polepszyło się znacznie i że nie długo może nastąpi chwila w której będzie mi wolno zamieszkać w Paryżu — a wtedy pojmie ona, że nie lada przykrością będzie jej przepędzić resztę życia z człowiekiem, który nie przebaczy nigdy okrucieństwa z jakiem go opuściła w dniach nieszczęścia.

Tak więc, probuje ona obecnie odzyskać władzę jaką niegdyś nademną miała. Spodziewa się, że wtedy będzie mogła, korzystając z mojej słabości prowadzić dalej życie zależne od jej kaprysów i fantazji.

Podczas jednak, gdy ona zamierza odzyskać swój dawniejszy wpływ nad sercem mojem — ja przeciwnie, gotuję się wróciwszy do domu i osiadłszy w nim, przerwać stanowczo rodzaj życia jakie w niem pędzę obecnie.

Lecz nim to nastąpi, obawiam się aby złe nie pogorszyło się bardziej. Pewne objaśnienia udzielone mi bez mojego starania, dowodzą że pani de Chalis zaczyna ulegać wpływom nader zgubnym, które mogą doprowadzić ją do niesławy.

staje wszystkim Dyrekcjom Szczegółowym Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, tudzież Władzom rządowym i administracyjnym w Warszawie i na prowincji urzędującym, niemniej rejentom w miastach gubernjalnych i okręgowych. Dyrekcja Główna objaśnia niniejszem posiadaczy Listów Zastawnych wylosowanych powołanym wykazem objętych, że Listy Zastawne w dniach 20 i 21 Marca (1 i 2 Kwietnia) r. b. wylosowane co do Okresu 3-go, Serji I-ej, składane być winny do wypłaty z 10 kuponami; co zaś do Serji I-ej z r. 1869 z 19 kuponami, poczynając od dnia 10 (22) Czerwca r. b. Oznajmia także Dyrekcja Główna, iż do wyżej wzmiankowanego wykazu Listów Zastawnych w dniu 20 i 21 Marca (1 i 2 Kwietnia) r. b. wylosowanych, dołączone zostają dwa oddzielne wykazy, jako to: 1) Wykaz wszystkich Listów Zastawnych i kuponów po dzień 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. wywołanych z obiegu, w miejsce których duplikaty już wystawione zostały. 2) Wykaz wszystkich do dnia powyższego prawnie zakwestjonowanych Listów Zastawnych i kuponów, w miejsce których duplikaty są zażądane. Gdy wykazy te obejmują N-ra wszystkich Listów Zastawnych i kuponów dotąd prawnie zakwestjonowanych, zatem nieobjętych niemi numerów żadna kwestja nie ciąży i wypłata za wylosowane Listy Zastawne i kupony ubiegłych półroczy bezzwłocznie za zgłoszeniem się będzie dopełnioną. Wykazy o jakich mowa, razem oprawione nabywane być mogą w kantorze Wydziału Sprawdzania Dyrekcji Głównej po cenie kop. 2 za egzemplarz.

Ober-Policmajster miasta Warszawy. — W dochodzeniu przez policję przyczyn, zdarzających się w Warszawie pożarów, dość często wychodzą na jaw takie okoliczności, po rozważeniu których, niebezzasadnie nastręcza się podejrzenie, że powód do niektórych z tych pożarów, dało ze strony osób poszkodowanych, zaniedbanie i obojętność o niemal mogące być uważane na równi ze złym zamiarem. Podejrzenie to tem jest silniejsze, że po większej części, pożary wybuchają wewnątrz zamkniętych na noc sklepów, składów i zakładów, należących do osób, które tylko co przed tem ubezpieczyły znajdujące się w tych miejscach towary i materjały w kilku ruskich i zagranicznych towarzystwach, tak, że w zniszczeniu lub uszkodzeniu ubezpieczonych przedmiotów nie można niedopatrzeć dążności dla dopięcia nieprawego celu i wyrachowania osiągnięcia korzyści z spodziewanego wynagrodzenia, zwykle przenoszącego w danej chwili rzeczywistą wartość ubezpieczonego majątku. Okoliczności te zniewalają warszawskiego Ober-Policmajstra uprzedzić kogo to dotycze, iż na przyszłość policja przedsięweźmie energiczne środki w celu wykrycia przyczyn, mogących wydarzyć się pożarów i że poszlakowani nietylko o zły zamiar, ale nawet chociażby tylko o niezachowanie obowiązujących przepisów ostrożności pod względem obchodzenia się z ogniem, oprócz pociągnięcia do kary oznaczonej w artykułach 1107 — 1117 ustawy o karach kryminalnych i poprawczych i art. 704 — 721 Najwyżej zatwierdzonej w r. 1860 ustawy o sądach gminnych, mogą być jeszcze tym sposobem pozbawieni prawa do otrzymania spodziewanego przez nich wynagrodzenia asekuracyjnego.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Naczelnik warszawskiego okręgu żandarmów, wyjeżdżając na dwumiesięczny Najwyżej dozwolony urlop za granicę, z upoważnienia władz wyższych, poruczył zawiadywanie okręgiem i interesami dotyczącemi powierzonej mi policji, jenerał majorowi Wunsch, naczelnikowi warszawskiego gubernjalnego zarządu żandarmów.

Warszawa, dnia 7 (19) Kwietnia.

Nowy gabinet przedlitawski uznał za właściwe wystąpić publicznie z oświadczeniem o swych zamiarach i w sobotniej *Wiener Abendpost* ogłosił rodzaj programu, w którym oprócz uwydatnienia swej wierności dla konstytucji nie ma nic dodatniego, a mianowicie nie wskazane są środki zamierzone przez gabinet dla usunięcia obecnego przesilenia. Celem zapewnienia ze strony ministrów, iż ściśle będą się trzymali zasad konstytucji, jak się zdaje była chęć usunięcia wszechstronnej nieufności względem gabinetu, któremu przypisywano zamiar zrobienia zamachu na konstytucję. Dziennik wiedeński *Tagespresse*, uzupełnia brak w tym objaśnieniu dodatnich punktów, podając do wiadomości przypisywany gabinetowi program czynnej jego polityki. Warunkiem ustępstw na rzecz autonomji krajów koronnych ma być naprzód nie stawianie ze strony sejmów prowincjonalnych przeszkód w utworzeniu rady państwa z wyborów bezpośrednich. Ustępstwa udzielone na korzyść autonomji Galicji, nie mają służyć za miarę dla innych krajów koronnych. Przy reformie wyborczej mają być przyjęte jak najliberalniejsze podstawy. Ministrowie tak między siebie rozdzielili pracę, że hr. Potocki ma wyrobić projekt ustępstw dla Galicji, hr. Taaffe projekt rozszerzenia autonomji innych krajów koronych, zaś p. Tschabuschnigg projekt reformy wyborczej. Po wypracowaniu tych projektów, takowe mają być przedstawione zwołanej w tym celu konferencji przewódców stronnictw niemieckich i opozycyjnych, i w razie zgodzenia się na nie, zaraz miałaby być zwołana rada państwa dla konstytucyjnego przeprowadzenia tych projektów; w przeciwnym zaś razie rada państwa i sejmy prowincjonalne byłyby rozwiązane i gabinet odwołałby się do ludu. Takie zamiary przypisuje *Tagespresse* obecnemu gabinetowi przedlitawskiemu.

We Francji uwaga publiczna wyłącznie zajęta jest przyszłem głosowaniem powszechnem nad uchwałą ludową obejmującą zmiany konstytucji. Ponieważ gabinet uroczyście oświadczył, iż nie będzie wywierał żadnego nacisku na wyborców za pomocą władz administracyjnych, przeto stronnictwo przychylne gabinetowi i wprowadzanej obecnie zmianie konstytucyjnej, postanowiło, dla osłabienia wpływu przeciwników gabinetu, potworzyć komitety centralne i miejscowe, które by oddziaływały na masy wyborców. Niektóre dzienniki upatrują w tem tylko przybrany w inne formy dawny nacisk administracyjny. Narady lewicy i reprezentantów prasy republikańskiej nie doprowadziły tymczasem do stanowczego rezultatu. Po długich sporach postanowiono pozostawić przeciwnikom obecnego systemu trojaki sposób uwydatnienia swych usposobień; przez wstrzymanie się od udziału w głosowaniu, przez głosowanie „Nie," i przez składanie pustych kartek do urn wyborczych. Głosowanie miało się odbyć, jak zapewniano; w d. 26 kwietnia (8 maja) i miało trwać tylko jeden dzień. Lecz termin głosowania jak donosi dzisiejszy nasz telegram ma być oznaczony przez dekret cesarski, który ukaże się w przyszłą niedzielę jednocześnie z proklamacją, czyli listem cesarza do wyborców, wyjaśniającym znaczenie uchwały ludowej.

Z Florencji donoszą, że p. Sella podał się do dymisji, z powodu iż senat odmówił zatwierdzenia trzech nowo wybranych senatorów.

Stronnictwo karlistowskie, jak się zdaje zamierza nową kampanję w Hiszpanji, przynajmniej z Genewy donoszą, że Don Carlos na dzień dzisiejszy zwołał do tego miasta na naradę głównych swych stronników. Z drugiej strony Kabrera ogłosił w Londynie, że od połowy marca porzucił kierowanie przedsięwzięciami stronnictwa karlistowskiego.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *17 (5) kwietnia* **Po przyjęciu we czwartek uchwały senatu, ma się ukazać drukowany list cesarski do wyborców, wyjaśniający znaczenie uchwały ludowej.**

Darmsztad, *17 (5) kwietnia.* **Wielki książę heski wyjeżdża 24 b. m. do Berlina, a w powrocie ma się zjechać z Cesarzem Ruskim.**

Belgrad, *17 (5) kwietnia.* **Dziś obchodzona była uroczyście rocznica serbskiej wojny o niezależność. Miały miejsce przyjęcie u dworu, przegląd wojsk i iluminacja.**

Paryż, *18 (6) kwietnia* **W przyszłą niedzielę ukaże się proklama-**

Czyniłem co mogłem dla wykazania jej całego niebezpieczeństwa wynikającego z stosunków, które potępiają wszyscy ludzie zdrowo myślący i zarówno przepowiadałem zgubne następstwa takiego sposobu życia jaki przyjęła od czasu naszego rozłączenia. Lecz pani de Chalis zamiast pomódz zemną otwarcie w tym względzie, wolała się ukryć pod maską niewiadomości. Zaprzeczyła bowiem wszystkiemu o co ją obwiniano — przez co, oczewiście podejrzenia moje zamieniła w pewność.

Chciej wierzyć kochany przyjacielu, że tylko najsmutniejsza ostateczność zmusza mnie wyjawić ci, że dziś już nie idzie mi wcale o rozbudzenie jakiegoś uczucia w sercu mej żony, lecz o ocalenie honoru mojego i moich synów.

Jesteś mężczyzną, jesteś człowiekiem zdolnym pojąć całą drażliwość położenia w jakiem się obecnie znajduję... Otóż, powiem ci: niech pani de Chalis posuwa lekkomyślność aż do takiego stopnia, że nawet publiczne organa piszą o jej wybrykach, — niech dalej traktuje życie swoje jak dotąd, niosąc je na ofiarę jałowym zwyczajom modnego świata, niech zapomina ciągle o poważnych i świętych obowiązkach swoich względem mnie i dzieci,—niech wciąż używa swego majątku na marnotrawne przywyknienia — wszystko to zniosę odważnie i na nic nie spojrzę bliżej... lecz oświadczam stanowczo że nie zniosę żadnego skandalu!

Wprawdzie, nazwisko jakie noszę nie należy już do mnie, gdyż ja siebie uważam za umarłego—lecz to samo nazwisko noszą moi synowie. Mogę oswoić się z tą przykrą myślą, że kiedyś powiedzą im, iż matka ich porwana prądem ogólnym, nie mogła się oprzeć ekscentrycznym kaprysom modnego życia; że oddawała się rozrywkom nieprzystojnym dla kobiety jej znaczenia i rodu, że nie umiała używać majątku złożonego w jej ręce, że wreszcie obojętnością odpłacała za miłość moją — bo to wszystko są rzeczy naganne wprawdzie lecz nie brudzące jeszcze... Lecz tego nie zniosę i niedopuszczę nigdy aby ktoś moim biednym dzieciom wymieniał głośno nazwiska kochanków matki!

Otóż, mój przyjacielu, w chwili odjazdu — a odjechać muszę, gdyż powietrze paryzkie zabija mię powoli – nie wymagam od ciebie nic takiego, coby mogło obrazić twoją delikatność, ani stawiać w fałszywej pozycji względem kogobądź w świecie: albowiem prosić cię chcę jedynie o to, ażebyś nie śledząc nic, nie patrząc nawet na nic w postępowaniu i życiu hrabiny, nie dopuszczał jednak publicznego zgorszenia, skandalu!

Jeżeli dostrzeżesz coś aż takiego co i ślepi zobaczyć muszą, coś co zagraża honorowi mych dzieci—pojmujesz mnie przecie?—wtedy prześlij mi telegrafem, ten jeden tylko wyraz: „Powracaj," a ja... zrozumiem co to znaczy.

LII.

Hrabia zamilkł wreszcie... i dobrze uczynił, albowiem chwilka jeszcze... a byłbym się zdradził przed nim, nie mogąc może ukryć zgrozy, jaką prośba jego wywołała we mnie.

Wprawdzie ten człowiek mówił prawdę — a nawet domagał się odemnie rzeczy słusznej i uczciwej, lecz jakże mogłem śledzić hrabinę i zdradzać ją—ja... któremu ona zaufała, który tyle razy upajałem się rozkoszą w jej objęciach? ja, który kochałem tę kobietę nad wszystko w świecie?

Gdyby tu szło było o mnie samego tylko, gdyby wybuch szczerości mojej nie zagrażał i pani de Chalis także, przysięgam że byłbym wysłuchawszy hrabiego, powstał wołając:

— „Powierz pan komu innemu straż nad swoim honorem i nad prowadzeniem swej żony—ja nie mogę jej zdradzać, gdyż ja byłem jej kochankiem!"

Lecz niestety! w okolicznościach jakie mnie krępowały, należało postępować bardzo ostrożnie... a co większa, należało odpowiedzieć bez wahania hrabiemu, który z okiem wlepionem we mnie na odpowiedź oczekiwał drżący, pełen niepokoju...

Zrozumiałem też, że wszelkie zaszczytne drogi wyjścia z takiego położenia, były dla mnie zamknięte, że muszę i to koniecznie, oszukać tego człowieka który się do mnie z ufnością zwrócił — gdyż pomiędzy dwoma podłościami, jednę z których popełnić musiałem, ta była mniejszą. Więc z wściekłością w duszy, lecz z spokojem który mnie samego zadziwił, przyrzekłem uroczyście panu de Chalis że spełnię jego żądanie. *(d. c. n.)*

**cja cesarza i dekret cesarski ozna-
czający dzień głosowania powszech-
nego.**

**Florencja, *18 (6) kwietnia.*
W Medjolanie odkryto fabrykę na-
bojów; aresztowano cztery osoby.**
(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Peszt, 16 (4) kwietnia.* Stu znakomitszych oby-
wateli miasta Fiume podało Deakowi adres zaufa-
nia. (*Cor. Bür.*).

* *Paryż, 14 (2) kwietnia.* W senacie przyjęta zo-
stała dziś, w pierwszym odczycie, uchwała senatu
w całej jej rozciągłości; drugi odczyt wyznaczony
został na poniedziałek. — List margrabiego Ande-
larre, który został dziś ogłoszony, potwierdza, że
podczas ostatniego jego posłuchania w Tuilerjach,
nie powiodło mu się nakłonić cesarza do uchylenia
artykułu 13-go uchwały senatu; przekonał się on
atoli, jak powiedziano dalej w liście, że cesarz ma
bardziej niż kiedykolwiek mocne postanowienie
przywiedzenia rządów parlamentarnych do zupeł-
nego skutku. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 15 (3) kwietnia. Journal officiel* ogłasza
dekreta cesarskie z daty wczorajszej; jeden z tych
dekretów mianuje ministrem skarbu p. Segris'a, w
miejsce p. Buffet'a, którego dymisja zostaje przyję-
tą; drugim dekretem p. Ollivier'owi powierza się
tymczasowo, w miejsce hr. Daru, kierunek mini-
sterstwa spraw zagranicznych; trzecim zaś dekre-
tem zarząd ministerstwa wychowania publicznego
powierza się p. Richard'owi, ministrowi sztuk pięk-
nych. — Wczoraj wieczorem odbyło się u p. Cré-
mieux zgromadzenie deputowanych lewicy i dzien-
nikarzy demokratycznych. Przyszło do sprzeczek
nadzwyczaj ożywionych pomiędzy Picard'em i dzien-
nikarzami, z których zwłaszcza Delescluze żądał,
ażeby lewica ogłosiła manifest republikański. Zgro-
madzenie rozeszło się po północy, postanowiwszy,
że najstosowniej jest zalecić, ażeby przy głosowaniu
nad plebiscytem, dawano głosy przeciw takowemu,
bez wyłączania atoli przez to innych środków pro-
testowania przeciw plebiscytowi, mianowicie zaś
całkowitego powstrzymania się od głosowania.
Wielu członków tego zgromadzenia powstrzyma
się od głosowania. (*Tamże*).

* *Paryż, 16 (4) kwietnia. Gaulois* donosi: Lewica
zgromadziła się wczoraj na naradę w tym względzie,
czy reprezentanci dziennikarzy mają być przypusz-
czeni do zredagowania manifestu, który ma być wy-
dany w sprawie głosowania powszechnego. Toczyły
się w tym względzie rozprawy ożywione, lecz nie o-
siągnięto porozumienia. Jedenastu deputowanych,
w tej liczbie Gambetta, głosowało za, dziesięciu zaś,
w tej liczbie Picard, przeciw przypuszczeniu dzien-
nikarzy.—Na odbytem wczoraj zgromadzeniu człon-
ków prawicy i lewego środka, osiągnięte zostało
porozumienie w przedmiocie głosowania powszech-
nego. — Miano polecić margrabiemu de Banneville
przez telegraf, ażeby nie doręczał w Rzymie noty
hr. Daru. (*Tamże*).

* *Medjolan, 14 (2) kwietnia.* Powiadają, że ponie-
waż senat odmówił przyjęcia do swego grona kilku
senatorów nowomianowanych, przeto p. Sella podał
się do dymisji. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 16 (4) kwietnia.* Wbrew zapewnieniom
korespondenta dziennika *Liberté*, żadne nieprzyja-
jazne wystąpienia przeciw jenerałowi Topete i mar-
szałkowi Prim nie miały miejsca. Różne stronni-
ctwa polityczne objawiają uczucia pojednawcze.
Marszałek Prim ma się lepiej; jednakże nie opuści
swojego mieszkania aż do zupełnego wyleczenia ra-
ny. (*Tamże*).

* *Barcelona, 13 (1) kwietnia.* Proces wytoczony
powstańcom, prowadzony jest energicznie. Panuje
przekonanie, że zostaną oni ukarani surowo. (*Tam-
że*).

* *Ottava, 15 (3) kwietnia.* Parlament kanadyjski
postanowił dziś zawiesić akt *habeas corpus*. (*Wolffs
T. B.*)

---

* (Kronika kościelna). Pobożnej piel-
grzymce do grobu Zbawiciela, przez oba dni gro-
bowego obchodu, pożądana sprzyjała pogoda; wszę-
dzie groby starannie były przybrane; wszędzie
szanowne kwestarki zajmowały się zbieraniem ofiar
na korzyść dobroczynnych instytucij i potrzeby nie-
których kościołów. W wielu kościołach podczas
grobów, artyści i amatorowie wykonywali celniej-
sze utwory kompozytorów muzyki kościelnej. W ze-
szłą sobotę przed południem odbywała się ceremo-
nja święcenia wody, ognia i paschału. Nabożeń-
stwo rezurekcyjne odbyły się w niektórych kościo-
łach w sobotę o godzinie 8 wieczorem, w innych
nazajutrz z rana o godzinie 5 lub 6. Oleje święte
na potrzebę kościołów tutejszej archydjecezji po-
święconemi zostały w Lublinie, przy obrzędach
wielko-czwartkowych przez miejscowego biskupa
ks. Baranowskiego. W zeszły czwartek w kościele
ś-go Andrzeja przy ulicy Senatorskiej, ksieni zgro-
madzenia pp. kanoniczek Humbella Moszkowska,
umywała nogi dwunastu podeszłym ubogim nie-
wiastom. W sobotę w kościele archikatedralnym
i metropolitarnym ś-go Jana, ceremonji rezurekcyj-
nego obchodu, w asystencji członków kapituły i niż-
szego kleru, dopełnił administrator archidjecezji
warszawskiej ks. prałat Zwoliński. Podczas pro-
cesji celebrantowi asystowali senator Karnicki,
podpory baldachinu unosili: członkowie senatu
Zaborowski Ambrozy i Krzyżanowski, prezes pro-
kuratorji Rogoziński, prezes trybunału Rogoziń-
ski, szambelan Pęcherzewski i kamerjunkier Kos-
secki. W pierwsze święto sumę celebrował ks. ka-
nonik Ditrich, kazanie miał ks. kanonik Dziaszko-
wski, w drugie święto celebrantem był również ks.
kanonik Ditrich, kazanie miał ks. Skrzypkowski;
artyści i chóry instytutu muzycznego przy współu-
dziale artystów opery, pod kierunkiem profesora
Studzińskiego, wykonali podczas rezurekcji, dwa
psalmy Moniuszki, jeden Brzoskiego i „Te Deum"
Mozarta. W niedzielę przy towarzyszeniu instru-
mentów smyczkowych i dętych, wykonaną została
solenna msza Haydna wyuczona przez profesora
Sliwickiego, który grał na organach; wczoraj w po-
niedziałek też samo grono i pod tym samym kie-
runkiem, wykonało solenną mszę Mozarta, oferto-
rjum Mercadantego. W kaplicy archikonfraternji
literackiej, wotywę w pierwsze święto odprawił ks.
kanonik Dziaszkowski, chór miejscowy odśpiewał
mszę Krogulskiego. Tegoż dnia obchodzone były
odpust, do uroczystości wielkanocnej przywiązane,
w kościołach Opieki św. Józefa naprzeciw ulicy
Królewskiej, w kościele św. Marcina przy ulicy
Piwnej, św. Jacka przy ulicy Freta, św. Kazimierza
na Nowem-mieście i Panny Marji tamże. Wczoraj
w kościele św. Jana Bożego odprawione było nabo-
żeństwo odpustowe Emaus zwane, zaś w kościele
św. Anny na Krakowskiem przedmieściu miał miej-
sce odpust na cześć św. Anny. **Φ.**

* Wieczór muzykalno-dramatyczny.)
Z Sochaczewa piszą do *Warsz. Dniew.*: Dnia 28
marca (9 kwietnia), amatorowie urządzili w mieście
Łowiczu wieczór muzykalno-dramatyczny na ko-
rzyść pogorzelców m. Sochaczewa, w powiecie so-
chaczewskim. Wieczór ten powiódł się ze wszech
miar dobrze i po potrąceniu wszystkich wydatków,
osiągnięto na korzyść pogorzelców 180 rsr. Miły
głos pani K., wyborne wykonanie trudnych utwo-
rów na fortepjanie na 4 ręce przez panie Sz. i D.,
i wybornie odegrany *Grand Caprice de concert* przez
panią M., sprawiły publiczności wielką rozkosz.
W pięknej komedji Korzeniowskiego „Majster i cze-
ladnik", p. D. był niezrównany i gra jego przewyż-
szyła wszelkie oczekiwania. Biednym naszego mia-
sta nie pozostaje, jak podziękować tym wszystkim,
którzy wzięli udział w tym dobrym uczynku, zwła-
szcza zaś osobom, które podjęły się kierunku tego
wieczora. *N. P.*

* (Ofiara). Bióro informacyjne o nędzy wy-
jątkowej otrzymało od N. z Radomia 3 rsr.

* (Bióro informacyjne o nędzy wyjąt-
kowej). Podaje do wiadomości osób niosących sa-
me pomoc wskazanym przez niego ubogim, że nale-
ży ażeby po wyszukaniu numeru ich zamieszkania,
wcelu wynalezienia ich także, zgłaszały się wprost
do rządcy lub gospodarza domu, albowiem stróże
częstokroć nie znają ubogich, z powodu, że nieraz
przyjęci bywają do drugich na współmieszkanie,
sąsiedzi zaś również przez niewiadomość, a nieraz
przez zawiść wskazać ich mieszkań nie chcą, i wte-
dy zdarza się, że czyniąc próżne poszukiwania oso-
by miłosierne, zgłaszają się w końcu do bióra z wy-
mówką, że niedokładne dają adresa. Nadto jeszcze
bióro informacyjne w odwołaniu się do pierwotne-
go w pismach publicznych ogłoszenia, ponawia o-
strzeżenie, że żadnych piśmiennych prośb które sa-
mi ubodzy do bióra przynoszą, ani dowodów zajęcia
przez komornika ruchomości na rzecz zaległości
komornego, przyjmować nie będzie, z powodu, że
ani ruchomości pod sądowym zajęciem będących
wykupywać nie może, ani też zaległości komornego
gospodarzom opłacać nie może, nie mając ku temu
żadnych środków, ani też stałych funduszów. Bióro
informacyjne za pośrednictwem siostr miłosierdzia
samo wynajdzie wyjątkową nędzę i takową ogłosi
przez pisma publiczne.

* (Porównanie dochodów za miesiąc
marzec r. b.)

a) na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej:

	rok 1870 rsr.	kop.	rok 1869 rsr.	kop.
z przewozu osób	55,312	71	53,760	17
z przewozu tow.	192,368	—	138,581	64½
różne dochody	11,610	52	9,647	70½
razem	259,291	23	201,989	52

W r. 1870 więcej o rs. 57,301 kop. 71.
Od początku stycznia do końca marca 1870
r. dochód wynosi . . . . rs. 663,047 kop. 84.
W tym samym czasie w
r. 1869 dochód wynosił. . rs. 587,746 kop. 72.

Zatem w r. 1870 więcej o rs. 75,301 kop. 21.

b) na drodze żelaznej warszawsko-bydgoskiej:

	rok 1870 rsr.	kop.	rok 1869 rsr.	kop.
z przewozu osób	14,150	43½	14,182	99½
z przewozu tow.	49,783	67	26,579	33½
różne dochody	3,246	92	2,928	64
razem	67,181	2½	43,690	97.

W r. 1870 więcej o rs. 23,490 kop. 5½.
Od początku stycznia do końca marca 1870
r. dochód wynosi . . . rs. 164,068 kop. 82½.
W tym samym czasie
w r. 1869 dochód wynosił rs. 131,945 kop. 59.

Zatem w r. 1870 więcej o rs. 32,123 kop. 23½.

* (Tydzień handlowy). *D. 4 (16) kwietnia.* Po-
mimo otwarcia nawigacji, targi zbożowe zagraniczne nie
przedstawiają wielkiego ożywienia. Spekulacja trzyma się
na uboczu, nieliczne zaś tranzakcje uskutecznione zostały
dla zadośćuczynienia dawniejszym zobowiązaniom, dla skom-
pletowania brakujących wysyłek. Po nadejściu transportów
wiosennych, spodziewają się większego ożywienia. Targ
londyński pozostawał przez cały tydzień w swej ospałości,
obroty pszenicy były małoznaczne, przy cenach niezmienio-
nych. Ceny żyta na targu berlińskim słabo się trzymały,
zamykając w końcu tygodnia nieznacznem obniżeniem. Na
targu gdańskim pszenica dobrej kondycji, dobrze się trzy-
mała, pośledniejsze zaś gatunki ucierpiały o 1—2 tal. na
ton. W interesie żyta interes również był małoznaczny,
a ceny w końcu obniżyły się o ⅓ tal. Na targu naszym
dowozy wszystkich artykułów były w tym tygodniu bardzo
szczupłe, skutkiem czego ceny ich poszły w górę. Płacono
za *pszenicę* wyborową wyższej wagi rs. 7 kop. 05—rs. 7
kop. 20, za gatunki dobre wagi zwyczajnej rs. 6 kop.
75—rs. 6 kop. 85, za średnie rs. 6 kop. 50—rs. 6 kop.
60, za ordynaryjne rs. 5 kop. 40. Kupowano jedynie na
spożycie miejscowe. *Żyta* dowozy osią rozkupili właści-
ciele wiatraków i piekarze po rs. 4—rs. 4 kop. 10. Trans-
porta koleją terespolską, zakupiono dla młynów parowych
po rs. 3 k. 90—rs. 3 k. 97½; co zaś przybyło Wisłą sprze-
dano spekulantom na wysyłkę za granicę po rs. 3 kop. 80.
Oprócz tego sprzedano w Warszawie 10 ładunków wyno-
szących 7,000 korcy rozmaitym kupcom po rs. 3 kop. 90,
korzec wagi 232 funt. *Jęczmień* dowieziony osią pod-
niósł się w cenie o 15 kop. Płacono za dwurzędowy rs. 3
kop. 37½—rs. 3 kop. 50, za czterorzędowy rs. 3—rs. 3
kop. 37½. Wodą przybyło 1,000 korcy jęczmienia dwu-
rzędowego z ziarnem uszkodzonem, niezdatnem dla piwo-
warów. Kupowano je na kaszę dla wojska i płacono po rs.
3 korzec wagi 202 funt., z odbiorem na miejscu. *Owies*
dowieziony osią płacono po rs. 2 kop. 40—rs. 2 kop. 55,
partje zaś przybyłe wodą zakupiono dla wojska po rs. 2
kop. 10, z odbiorem na miejscu, przy uskutecznieniu mia-
ry ścisłej bez dodania zwyczajnych dwóch garncy. *Groch*
polny płacono rs. 3 kop. 90—rs. 4 kop. 05, cukrowy rs.
4 kop. 80—rs. 5 kop. 40, ordynaryjny mokry rs. 3 kop.
45. Ceny *mąki* niezmienne. *Koniczyny* czerwonej ko-
rzec płacono od rs. 32—rs. 33, białej rs. 40—rs. 44.
Wykę płacono po rs. 3 kop. 75—rs. 3 kop. 90. *Cukier.*
Skutkiem otrzymanych tu kilku depesz prywatnych z Pe-
tersburga, donoszących, że tamtejsi fabrykanci podwyższyli
ceny produktu miejscowego o 25 kop. na pudzie, fabrykan-
ci nasi żądali wyższych cen za swe wyroby. Główniejsze
zaś fabryki, jak Ostrów, Walentynów, Guzów i Sanniki, nie
mając zaufania do sztucznej podwyżki, sprzedawali ciągle
po cenach przeszłotygodniowych. Zakontraktowano do ce-
sarstwa kilkaset beczek Walentynów i Ostrów po rs. 3 kop.
67½, Guzów rs. 3 k. 60, Sanniki rs. 3 k. 60, do wyjęcia
w przeciągu dwóch i trzech miesięcy od daty. Za Łyszkowice
i Hermanów żądają rs. 3 k. 65, ale spekulanci posiadający
dawniej zamówione partje ofiarują po rs. 3 kop. 60 z dru-
giej ręki. Inne gatunki, jak Dobrzelin, Leonów, Konstan-
cja, Elżbietów, Leśmierz, Częstocice i Rytwiany, chcieli o
kilka kopiejek podwyższyć ceny, co jednak przy nader ma-
łej konsumcji miejscowej, i przy ciągłym braku wagonów na
kolei warszawsko-petersburgskiej okazało się niemożebnem.
W ogóle zapasy rafinady są u nas tak liczne, że trudno
przypuścić aby cukier teraz miał się podnieść w cenie.
W mączce jest wiele życia. Poszukiwany jest szczególnie
towar ruski w grubym krysztale jak i kawały za które pła-

cą od rs. 2 kop. 90 do rs. 3 za kamień 24 funtów. *Łój:* za nieznaczne partje tego produktu, sprzedane w ubiegłym tygodniu, płacono rs. 6 kop. 10 za pud, w miejscu mało jest towaru. W interesie terminowym uskuteczniono kilka tranzakcji na dostawę w lipcu dochodzących do 10,000 pudów, za które płacono rs. 5 kop. 85 z wypłatą wszystkich pieniędzy z góry, o ile słyszeliśmy więcej jest chęci kupna niż sprzedaży po tych warunkach. *Terpentyny* dowieziono 3,000 pudów, żądania cokolwiek mniejsze; płacono rs. 2 kop. 10—rs. 2 kop. 25. *Makuchy* w znacznej bardzo ilości dowieziono, żądania na wywóz ciągle się zmniejszają, a ceny niższe; płacono za lniane rs. 2 kop. 20—rs. 2 kop. 25, za rzepakowe rs. 1 kop. 85—rs. 1 kop. 90 za cetnar celny. Na *otręby* mało żądań, płacono za żytnie 42 kop., za pszenne 33 1/2 kop. za cetn. Brak wagonów na drodze warsz.-wied., o którym już niejednokrotnie donosiliśmy, niekorzystnie wpływa na rozwój interesu wywozowego, gdyż przy obecnem usposobieniu kursu waluty zagranicznej, tranzakcje wywozowe większą szansę zysku przedstawiają. *(Gaz. Hand.)*

* (Handel zboża). Podług korespondencji z dnia 28 marca (9 kwietnia) r. b. z Nowej Aleksandrji (powiat nowo-aleksandryjski, gubernja lubelska) do *Kurjera Lub.*, ładunek zboża na berlinki, które tam zimę przepędziły, rozpoczął się d. 18 (30) marca. Trwające w środku marca mrozy, spowodowały spóźnienie do obecnej chwili, naładowania zboża na statki. Teraz zaś woda na Wiśle jest bardzo mała, tak iż statki większych rozmiarów, jak berlinki i gabary żeglugi parowej, tylko z znacznie zmniejszonym ładunkiem płynąć mogą. W skutku trwających w marcu przez dni kilkanaście mrozów, Wisła w niektórych miejscach powtórnie stanęła, i tak w d. 11 (23) pod wsią Kaliszanami, przechodzono po lodzie. Dowozy zboża do spichrzów tamtejszych jak i do kazimierskich były nader znaczne. Każdy rolnik mając czas wolny od zatrudnień gospodarskich, pospieszał z odstawą. Składy zbożowe napełnione są zbożem na spław przeznaczonem. Ilość zboża obliczają w ogóle na 80 przeszło tysięcy korcy: w liczbie tej 10 tysięcy pszenicy, 3 grochu, a reszta żyta. Spichrze kazimierskie do obecnej chwili, mieszczą w sobie około 20 tysięcy korcy, zaś w osadzie Józefów nad Wisłą, znajduje się przeszło 5 tysięcy korcy zboża.

* (Zabawy ludowe.) Nietylko szumno, wesoło i gwarno, ale ciasno było nawet onegdaj i wczoraj na Ujazdowie podczas wielkanocnych zabaw ludowych. Mimo obszerności placu zatłaczał go po południu nasz poczciwy ludek w różnobarwnym tłumie płci obojej, pragnący pełną naraz czaszą wesela, rozkoszy i swawoli nagrodzić czas duchowej ciszy i pokutniczej skruchy czterdziestodniowego postu. Ale też nigdy jeszcze nie było tak różnorodnych przygotowań, tak urozmaiconych do zabawy środków, tak fenomenalnych zjawisk natury, jakiemi przemyślni przedsiębiercy zamknęli wszystkie cztery ściany ogromnego czworoboku, i prócz tego musiano jeszcze im wyznaczyć poprzeczną pośród placu linję. Ustawiono 26 wielkich chuśtawet, 14 karuzeli, 4 młyny djabelskie, 16 baraków z trunkami i zakąskami, prócz chodzących bufetów. W amfiteatrze środkowym po raz pierwszy p. Szwejcer z swą trupą gimnastyków i akrobatów nieustanne dawał przedstawienia. Łączna z amfiteatrem platforma do tańca, *tancbuden*, mnóstwo miała zwolenników. Najwięcej atoli ostatnia linja czworoboku absorbowała i atakowała ciekawość widzów. Tu do teatrzyku Tarwida, przedstawiającego Rzym ruchomy, wzburzony ocean i bitwę pod Sadową, nęciła na balkonie orkiestra czeska komicznie przez kostiumowanego dyrektora kierowana. Tuż obok człowiek czworonogi August Sztruk, dziwny wybryk natury, 30-letni kawaler gotowy do wzięcia, podziwiał swą budową, skokami i tańcami, a jakżeż tu było nie zajrzeć, kiedy afisz na samym wstępie głosił „warto aby się widziało, to co nigdy nie istniało". Tam do panny Flory olbrzymki z nad Renu, trzeba było niemal przemocą dobijać się o bilet. Tu znów szpado-wytkacz Strauss, zadziwiał swemi sztukami coraz nowe tłumy. Tam w pobliżu amfiteatr Żulickiego, gdzie był i murzyn tatuowany Safor Sadyk, z południowej Afryki i teatr marjonetek i balet z metamorfozami o olbrzymich głowach, i młyn przerabiający stare na młode, i zasuszona głowa konia morskiego, i sztuki akrobatyczne i jeszcze coś więcej przy hucznej wojskowej kapeli, największem cieszył się powodzeniem; wreszcie była i buda z loterją fantową Finkensztejna, lecz na spekulacji tej poznał się nawet i nasz prosty ludek i nie dał się łapać na lep mamiących świecideł. Dwa tradycjonalne maszty strojne zwykłemi trofeami dla śmiałych własicieli, dominowały po nad tą zaimprowizowaną widownią igrzysk i uciech. Zdobywcami nagród, jakby z szczególnego jakiegoś przywileju, byli tryumfatorowie z lat dawniejszych i roku zeszłego; wśród hałaśliwych okrzyków w niedzielę, powitany został na szczycie masztu Adam Oleszyński, mularz z Bugaju, wczoraj zaś Karol Ufnaski, 18 letni pomocnik sztukatorski. Hałas i wrzawa, śmiechy i głośna hulanka, wykrzyki przestrachu i podziwu, brzęk kufli i kieliszków, warczenie młynów, huśtawek i karuzeli obok chrapliwych co moment wołań: „panowie już partja"; odgłos trąb, kotłów, piszczałek i katrynek, wreszcie trzask biczów objeżdżających w okół ekwipaży i dorożek, wszystko to zmięszane w jedną hałaśliwą disharmonję, wybitny stanowiło kontrast ze zwykłym placu Ujazdowskiego spokojem i ciszą. Wypadku nie było żadnego. Całe urządzenie wykonane zostało pod kierunkiem budowniczego miasta, p. Ankiewicza.

***(Kurjerek).** W tej chwili jesteśmy na rozdrożu, pomiędzy, jeszcze nieskończonemi, z jednej a mającemi się zacząć, z drugiej strony, świętami.—Rozumie się że z takiego położenia rzeczy wynika pewien wypoczynek, chwilowy jednie, pomiędzy uroczystościami wielkanocnemi, które też zazwyczaj długo po kalendarzowem oznaczeniu końca świąt, trwają.

O ruchu przedświątecznym na targach tutejszych, o przyspieszonym handlu sklepowym w tym czasie już mówiliśmy, obecnie wypadałoby nam odmalować obraz zdjęty z oblicza dwudniowego, świątecznego życia Warszawy.

Pomimo złowróżbnych przepowiedni jakiegoś czeskiego aurzysty, pogoda dopisywała nam pięknie—a chociaż zimno jeszcze nie dozwoliło rozwiosennić się, ani kwiatom, ani krzewom, ani tualetom nawet... przecież warszawianie peregrynowali wesoło i strojnie, od stołu do stołu, racząc się zastawianem na nich „święconem."

Wątpimy ażeby dawny zwyczaj odbywania dalekich majówek w drugie wielkanocne święto, znalazł był wielu zwolenników w tym roku, albowiem zimno i wiatr pędzący kurzawę, nie zbyt zachęcały do podobnych ekskursji, lecz za to plac ujazdowski, to świąteczne *Corso* warszawskie, przepełniony był nieustannie ogromnym tłumem, coraz napływających i odpływających, jak fale morskie, gości, których liczbę zwiększyła jeszcze masa ludności izraelskiej, świętującej jednocześnie w tym roku.

Jak się tam odbyły tegoroczne zabawy? który z sztukmistrzów zwrócił główną na siebie uwagę, kto i kiedy mianowicie, wdarł się na namydlone maszty i zdjął zamieszczone na ich szczycie nagrody? słowem, wszystkie drobniejsze szczegóły tych zabaw ludowych, czytelnicy znajdą pod oddzielną rubryką opisane kompetentnem piórem—my tu wspomnimy tylko, że w tym wirze karuzelowo-młyńskim, wszystko ruszało się skwapliwie—że wypito ogromną ilość bawara i sznapsa, że bawiono się do późna w noc i wracano do domów nie zawsze na pewnych nogach...

— Onegdaj jako w pierwsze święto wielkiej nocy, prezes teatrów warszawskich wraz z małżonką swoją, dawali, tak jak i w roku przeszłym, dla artystów sceny i w ogóle dla zaproszonych osób, wspaniałe „święcone." — Było to przyjęcie zarówno świetne jak serdecznie, ku czemu i hojność i uprzejma gościnność obojga gospodarstwa wzajemnie się przyczyniły. Przez kilka godzin salony państwa Muchanow napełnione były i można powiedzieć, że rzadko w którym domu bawiono się z taką serdecznością i swobodą.

— Wczoraj rozpoczęły się także i widowiska w teatrach, które jednakże znowu w bieżącym tygodniu, z powodu ostatnich dni wielkiego postu, według starego kalendarza, zamknąć się mają. Dawano operę Moniuszki „Hrabinę," lecz pomimo, że Żółkowski oczekiwał na publiczność z swoim nieporównanym „supreme zieleniackiem" i pomimo kilkoDniowej w widowiskach pauzy, publika nieliczne zebrała się do sali. I nic dziwnego! drugie święto wielkanocne wszystkich zabsorbowało, a ogromny, pod lazurowym namiotem pogodnego nieba, salon ujazdowskiego placu, odebrać musiał nawet „górnych" teatrowi gości.—W rozmaitości także na „Panieńskie śluby" nie pełno zebrało się widzów.

— Wisła przybrała i spienione jej wody groźnie się wzniosły; jest to tak zwany przybór wiosenny, który w niektórych latach dochodził do wielkich rozmiarów. Skorzystały jednak na nim łazienki kąpielowe, ugrzęźnięte dotąd na piasku— ożywi się też i żegluga parowa a masy drzewa na spław do Gdańska przeznaczonego, zgromadzone na wybrzeżach Wisły, jeżeli tylko nie ulegną powodzi, popłyną teraz swobodnie, związane w tratwy.

— Od kilku dni spostrzegać się daje nowy rodzaj kapeluszy damskich, które niestateczna moda nazwała „Frou-frou." Wiadomo, że to dziwaczne nieco miano, jest tytułem jednej z nowszych komedji francuzkich, używającej wielkiego powodzenia a która i na naszej scenie w przekładzie polskim, wystawioną zostanie.

— W tych czasach przybędzie do Warszawy, p. Majeranowska, znana tu dawniej śpiewaczka, która podobno w operach Offenbacha wystąpić zamierza.

— Dziś warszawianie obchodzą jeszcze, jakby trzecie, dodatkowe święto i tak samo jak onegdaj i wczoraj, mnóstwo domów, sprasza jeszcze dziś gości na sute święcone, które jednakże, prawdę mówiąc, wszystkim się już sprzykrzyło.

— Budowa teatru letniego w ogrodzie Saskim postępuje szybko: rusztowania od kilku dni już ustawione a ruch robotników, przerwany świętami, rozpoczął się na nowo.

— W nocy, z dnia 2 (14) na 3 (15) b. m., Franciszek Rykowski aresztant, osadzony czasowo na chlebie i wodzie, w suterynach domu badań przy ulicy Dzielnej, za pomocą podkopania się, zbiedz zdołał. W celu wynalezienia go, przedsięwzięto przez policję energiczne środki.

— W cyrkule Łazienkowskim, na placu przy trzech Krzyżach, Franciszek Dymkowski czeladnik rzeźniczy, chcąc zatrzymać wybiegłego ze stajni w chomoncie konia, własnością piwowara Boenischa będącego, schwycił go za uzdę, lecz koń stanąwszy na tylnych nogach, uderzył Dymkowskiego przedniemi w bok i prawą nogę; Dymkowski po udzieleniu mu pomocy lekarskiej, odesłany został do mieszkania na kurację.

— W tymże cyrkule, w domu pod Nr. 2999, Elżbieta Klein, żona dymisjonowanego żołnierza, będąc w stanie nietrzeźwym, upadła na bruk i skaleczyła sobie głowę.

— W cyrkule Jerozolimskim, Stanisław Chojnacki, dziesięcioletni syn stróża, bawiąc się, upadł i wywichnął sobie nogę w biodrze. Chorzy odesłani na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus.

— W cyrkule Powązkowskim, dorożkarz Nr. 261, przez nieostrożność najechał na ciągnącego wózek Jana Bogusławskiego, terminatora kołodziejskiego, którego skaleczył, lecz nieszkodliwie, w lewą skroń. Bogusławski odesłany na kurację do mieszkania, dorożkarz zaś przyaresztowany.

* (Pogoda) trzyma się stanowczo w jednej mierze. Wczoraj i onegdaj panowała jasna pogoda, lecz powietrze było świeże, przy częstych wybuchach wiatru. Dziś z rana, tak samo jak poprzednich dni, termometr wskazywał około 4 stopni ciepła, barometr zaś podniósł się jeszcze nieco na pogodę stałą i piękną. Woda na Wiśle przybiera. — W sobotę, 4 (16) kwietnia, stan powietrza był następujący: u nas w Warszawie $+ 3,2^0$, w Petersburgu $+ 2,2^0$, w Moskwie 0^0, w Kijowie $+ 3,2^0$, w Odesie $+ 1,6^0$; w piątek, 3 (15) kwietnia było: u nas w Warszawie $+ 3,2^0$, w Petersburgu $+ 2,4^0$, w Moskwie $— 0,8^0$, w Kijowie $+ 3,2^0$, w Odesie $+ 3,2^0$, w Tyflisie $+ 0,8^0$ w Konstantynopolu $+ 4^0$, w Paryżu $+ 6,4^0$, w Rzymie $+ 8,0^0$.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie, dziś 7 (19), i jutro 8 (20) kwietnia, powinny być zapalone o godzinie 7 min. 45 wieczorem, a gaszone, dziś o godzinie 1-ej, a jutro o godzinie 2-ej z rana.

* (Nabożeństwo dziękczynne). *Ruski Inw.* donosi, że 4 (16) b. m., jako w rocznicę ocalenia Najjaśniejszego Pana od grożącego Jego Cesarskiej Mości niebezpieczeństwa, miało być odprawione w katedrze św. Izaaka nabożeństwo dziękczynne po liturgji św., która miała zacząć się o godzinie 10 z rana; koło kaplicy przy ogrodzie letnim, takież nabożeństwo miało być odprawione przez najprzewielebniejszego metropolitę petersburgskiego Izydora, o godzinie 1-ej po południu.

* (Ofiary). *Mosk. Wied.* donoszą, że 1-go lutego, dama nieznana, ubrana bogato, wszedłszy do katedry św. Izaaka, doręczyła jednemu z dziadków 3 rs. na nabożeństwo do Najświętszej Matki Boskiej Tychwińskiej, i zarazem broszę brylantową, którą prosiła zawiesić na tymże obrazie. Dama ta odeszła następnie i nie wracała odtąd do katedry. Z rozporządzenia starosty katedry, brosza ofiarowana oszacowaną została przez jubilera, przyczem okazało się, że wartość jej wynosi 2,800 rs. W połowie tegoż miesiąca, starosta katedralny otrzymał z miasta Kalwarji, w Królestwie Polskiem, 52 rs. od niewiadomej osoby. W liście tego ofiarodawcy powiedziano, że w roku 1863 widział on w lewej kaplicy tej świątyni obraz starożytnego pędzla, przedstawiający Najświętszą Matkę Boską Kazańską, w starej, pozczernialej szacie srebrnej, na odnowienie której przeznacza on te pieniądze. Starosta i duchowieństwo katedry św. Izaaka, wynurzając niewiadomym ofiarodawcom głęboką wdzięczność, zawiadamiają: 1) że brosza drogocenna zawieszoną została na obrazie Najświętszej Matki Boskiej Tychwińskiej, i 2) że obraz Najświętszej Matki Boskiej Kazańskiej znaleziony został w skarbcu, i stosownie do woli

ofiarodawcy, szata na niej została odnowiona i pozłocona. Niedawno był jeszcze jeden przykład gorliwej ofiary złożonej w świątyni. Pewna uboga kucharka zbierała pieniądze na przyozdobienie obrazu Opieki Najświętszej Matki Boskiej, który znajduje się obecnie w katedrze św. Izaaka. Wszystkie pieniądze, które ona zaoszczędziła w ten sposób, w ilości 150 rs., zostały przez nią ofiarowane na przyozdobienie obrazu pomienionego.

* (Muzea Cesarskiej akademji nauk). Podług *S. Pet. Wied.*, liczba osób, które zwiedziły w roku 1869 muzea Cesarskiej akademji nauk, wynosiła przeszło 30,000, licząc w to także uczniów i uczennice zakładów naukowych rządowych i prywatnych. Największa liczba osób zwiedziła te muzea 8-go września, w uroczystość Narodzenia Najświętszej Matki Boskiej, mianowicie 2,720 osób. W tym roku muzea te, mieszczące się w gmachu głównym akademji, koło mostu pałacowego, otwarte są podawnemu dla publiczności, bezpłatnie, w poniedziałki, nie wyłączając i dni świątecznych, od godziny 11-ej do 3-ej.

* (Jarmark rostowski.) Z gubernji jarosławskiej piszą do gazety *Wiest'*, że jarmark rostowski skończył się 14 (26) marca. Rezultat jarmarku był wielce zadowalniający: sprzedano przeszło połowę towarów przywiezionych; niektórych towarów, zwłaszcza bawełnianych iwanowskich, oraz oleju i mydła, uczuwać się nawet dawał brak; towary te, jak również dziegieć, skóry, szczecina, łój, miód, wosk, mięso, konopie i pakuły, wyprzedane zostały zupełnie; w handlu zaś chmielem i tytoniem w liściach, z powodu znacznego przywozu takowych na jarmark, panowała stagnacja; towary te sprzedane zostały ze stratą. Komitet oddał handlującym na czas jarmarku 116 bud tymczasowych, oraz 187 miejsc w sklepach i 505 miejsc na placach, z czego wpłynęło do kasy miejskiej 11,172 rs. dochodu jarmarcznego; oprócz tego rada miejska zebrała za najem na czas jarmarczny stałych sklepów miejskich 6,003 rs.; razem przeto miasto osiągnęło z jarmarku w 1870 roku 17,175 rs. dochodu.

* (Wydarzenie na drodze żelaznej.) *Goniec Urzędowy* donosi, że w nocy z 29 na 30 marca (z 10 na 11 kwietnia), na stacji Dubko, na drodze żelaznej Petersbursko-warszawskiej, pociąg pospieszny Nr. 3 uderzył o koniec pociągu towarowego Nr. 102, przyczem trzy ostatnie wagony pociągu towarowego zostały uszkodzone. Nikt z pasażerów ani z obsługi pociągów nie doznał szwanku.

* (Pamiętniki jenerała Kołzakowa.) *Rus. Inw.* pisze: ś. p. admirał P. Kołzakow (zmarły w r. 1864) zostawił po sobie dziennik prowadzony od młodych lat wciągu długoletniej służby, i prócz tego inne dokumenta. Obdarzony lokalną pamięcią, lubił on opowiadać w kole przyjaciół swoich wypadki czynnego swego życia ze wszelkiemi szczegółami. Opowiadania te, spisane przez syna admirała, jenerała K. Kołzakowa, uporządkowane, sprawdzone z dziennikiem i z dokumentami, sformowały ciekawy i szacowny materjał do historji panowania Katarzyny II, Pawła, Aleksandra I i Mikołaja. Redakcja dziennika „Ruskoj Staryny" ogłasza, że K. Kołzakow oddał do jej dyspozycji cały ten materjał. W zeszycie lutowym zamieszczony został epizod z życia admirała: „Wzięcie do niewoli marszałka Vandama 18-go sierpnia 1813 roku." W roku 1812, Kołzakow w stopniu kapitana-lejtnanta mianowany był adjutantem Cesarzewicza Konstantego Pawłowicza, i w tym charakterze odbył kampanje i należał do różnych bitw 1812, 1813 i 1814 r. W pamiętnej bitwie kulmskiej dostało się mu w udziale wziąć do niewoli marszałka Vandama pośród okoliczności, które dobitnie opisane zostały przez nieboszczyka admirała. W chwili gdy marszałek z kilkoma oficerami francuzkimi starał się ratować przed pędzącymi za nim kozakami, Kołzakow wracał z komisorjum z dwoma kozakami, którzy rzucili się na Vandama z spuszczonemi lancami. Vandam zawołał chrapliwym głosem: „Général russe sauvez moi!" (Jenerale ruski, ratuj mnie!) Kołzakow zakomenderował: „kozacy, wstrzymajcie się" i zaledwo zdołał powstrzymać cios lancy, francuzi zostali otoczeni i poddali się. Wypadek ten Kołzakow opowiada temi słowy: „Jenerał francuzki zlazł z konia. Po twarzy jego zrumienionej lał się pot z brudem, mundur na nim był zakurzony. Westchnąwszy ciężko, i biorąc mnie za jenerała, zapewne dla tego że miałem na sobie kapelusz marynarski, rzekł oddając mi swą szpadę: „Je vous rends, général, mon épée qui m'a servi pendant des longues années pour la gloire de mon pays." (Oddaję ci, jenerale, moją szpadę, która przez długie lata służyła mi dla sławy mego kraju). Odmówiłem przyjęcia szpady, powiedziawszy, że osobiście odda ją naszemu Monarsze, do którego zostanie odprowadzony, a zapytawszy o jego nazwisko, dowiedziałem się, że to był głównodowodzący Vandam. Zdawał się być pijanym, bo ledwo trzymał się na nogach i żądał kilku minut spoczynku, nie będąc w stanie iść dalej". Oddawszy jeńca i jego towarzyszów plutonowi pułku konnej gwardji, pod dowództwem rotmistrza Stahla, Kołzakow pospieszył naprzód dla doniesienia o wypadku Cesarzowi Aleksandrowi. Będący obok naszego Monarchy cesarz Franciszek, zdjąwszy kapelusz, zawołał: „vivat!", poczem zbliżył się do swego adjutanta Wielki Książę Konstanty Pawłowicz i zapytawszy: „gdzie jest Vandam?" kazał się prowadzić na spotkanie jego.— Cesarzewicz naglił Kołzakowa aby się spieszył, lecz ten zbłądził z drogi i opóźnił spotkanie o jakie półgodziny. Wziąwszy Wielkiego Księcia za Cesarza, Vandam oddawał mu swą szpadę, powtarzając powyższe wyrazy; nareszcie po raz trzeci powtórzył te wyrazy w obec samego Monarchy. Cesarz Aleksander odpowiedział mu: „Général j'en suis bien fâché, mais c'est le sort de la guerre." (Żałuję mocno jenerale, ale to los wojny) biorąc szpadę, którą oddał księciu Wołkońskiemu. Następnie Vandam odezwał się: „Sire, un mot encore; je prie Votre Majesté comme grace de ne pas me rendre aux mains des Autrichiens" (Jeszcze jedne słowo, Najjaśniejszy Panie, upraszam łaski Waszej Cesarskiej Mości aby mnie nie oddawano austrjakom). Cesarz uśmiechnął się do cesarza austrjackiego. Dumnego i srogiego w obejściu się z zwyciężonymi marszałka spotkało poniżające obejście się, gdy go przywieziono do Teplitz; przechodzące koło niego wojska austrjackie wskazywały na niego palcami, głośno się śmiały i szydziły. Rozgniewany Vandam, wyjrzawszy z powozu, prawie groźnie zawołał do cesarza Franciszka, przejeżdżającego tędy z swoim sztabem: „Sire, c'est ainsi que vous traitez un général au service de l'empereur Napoleon, votre proche parent? Je lui ferai connaître vos procedés, prenez garde qu'il ne s'en venge. (Tak to obchodzą się z jenerałem cesarza Napoleona, bliz-kiego krewnego waszego? Opowiem mu wasze postępowanie; strzeżcie się jego zemsty). Na co cesarz Franciszek odrzekł: „Ce n'est pas ma faute (to nie moja wina). W Pradze spotkanie Vandama było jeszcze gorsze; tam lud ciskał na niego kamieniami, tak że konwojujący kozacy zaledwo zdołali obronić jeńca, i ośmiu kozaków zranieni byli kamieniami. Vandam odwieziony do Wiatki przebył tam aż do zawarcia pokoju.

* (Kradzież). *Goniec Urzędowy* podaje następujący wypadek kradzieży, dokonanej w jakimś celu zagadkowym. Dnia 20 marca, przy rewizji w urzędzie pocztowym narwskim, nadeszłej o godzinie 4 i pół po północy ryskiej poczty, okazało się, że tłumok pocztowy z lewej strony został przerznięty na 8½ werszków wzdłuż i poprzek na 1½ werszka. Po zrewidowaniu wewnątrz tłumoka znaleziono torbę pieniężną w całości, z pieczęcią i plombą, pakiet prostej korespondencji także w całości, a z pięciu posyłek wartości 70 rs., jedna adresowana z Dorpatu do stacji Czyrkowice, w powiecie jamburskim, do p. Weljaminowa, wartości 10 rsr., ważąca 6 funtów, leżąca wewnątrz rozerznętego węgła tłumoka, także rozerznięta z wierzchu prawego boku na 8 werszków. Ponieważ przerznięcie posyłki całkiem ją otwarło, przeto urząd pocztowy ściśle ją zrewidował; przyczem znaleziono: szarfę dzianą koloru pomarańczowego, parasolkę dziecinną, arkusz drukowanych rysunków, mały pędzelek w piórku, flaszeczkę szklanną z jakąś masą, i dwa kawałki białej dymy, ale wymienionych na posyłce ubiorów dziecinnych nie okazało się. Po przeważeniu tej posyłki przekonano się, że zamiast oznaczonych na niej i na pakiecie 6 funt., było tylko 3 funt. 10 łut., o czem natychmiast sporządzono protokół. Dla wykrycia w jakiej miejscowości dokonaną została kradzież i przez kogo, posłano telegram do alentakskiego sędziego ziemskiego; poczem pocztmistrz urzędu narwskiego i burmistrz udali się do stacji Wajwery, gdzie spotkawszy się z sędzią ziemskim, zajęli się poszukiwaniem; przytem wykryto, że przerznięcie tłumoka nastąpiło między stacją Wajwery a Narwą w gubernji estlandzkiej, a zatem początkowe śledztwo przewadzone w Narwie ustąpione zostało pomienionemu sędziemu.

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Przesilenie ministerjalne). *Wieden, 14 kwietnia.* Wczoraj nareszcie *Wiener Ztg.* ogłosiła cały szereg reskryptów własnoręcznych cesarskich, dotyczących uwolnienia poprzedniego i zamianowania nowego ministerstwa; przesilenie ministerjalne zostało przeto usunięte tymczasowo. Dla każdego z cofających się ministrów, obejmuje dotyczący go reskrypt własnoręczny wzmiankę uprzejmą, i nadto, z wyjątkiem pp. Stremayera i Banhans'a, wszyscy członkowie gabinetu, którzy nie posiadali jeszcze stopnia rzeczywistego radcy tajnego, uzyskali takowy, a mianowicie pp. Giskra, Brestl, Herbst, Berger i Potocki. Oprócz tego, w dniu 24-m b. m., jako w rocznicę zawarcia przez cesarza związków małżeńskich, udzielone zostaną liczne ordery, „przyczem niektórzy z cofających się ministrów mają być także zaszczyceni dekoracjami wyższych klas. Panowie ci przeto nie mogą użalać się na brak uznania dla nich ze strony rządu, lecz większe jeszcze zadowolenie znajdą oni zapewne w niechęci pomięszanej z ironją, z jaką opinja publiczna wita nowe ministerstwo. Nawet pisma najlojalniejsze nie mogą powstrzymać się od westchnienia, gdy mówią o ministrach Tchabuschnigg, Depretis i Distler, i jakkolwiek obywatele miasteczka Friedland w Czechach sądzą inaczej w tym względzie i mianowali natychmiast p. Depretis'a obywatelem honorowym pomienionego miasteczka, lecz okoliczność ta nie wpłynie na usunięcie niezadowolenia powszechnego. Hr. Potocki może wprawdzie odpowiedzieć tym, którzy krytykują skład jego gabinetu: *Tu l'as voulu, Georges!* albowiem usiłował on sumiennie powołać do nowego ministerstwa znakomitości parlamentarne. Przed samem jeszcze ogłoszeniem listy nowych ministrów, układał się on z p. Hopfen'em w przedmiocie objęcia przez tego ostatniego zarządu ministerstwa skarbu, lecz nadaremnie, żaden bowiem z członków większości izby deputowanych, z wyjątkiem p. Tschabuschnigg'a, nie chciał zespolić swego losu z losem najnowszej ery. Nowy prezes ministrów postara się o to, ażeby usunąć wszelką wątpliwość co do charakteru prowizorycznego swego gabinetu; prawdopodobnie jutro już ogłoszone zostanie w *Wiener Ztg.* lub w *Wiener Abendpost* oświadczenie w tym względzie, które będzie miało jednocześnie na celu usunięcie coraz bardziej na jaw wychodzących obaw co do naruszenia konstytucji. (Oświadczenie to ogłoszone zostało rzeczywiście w *Wiener Abendpost* z 15-go b. m., i takowe podajemy poniżej. *P. R.*). Lecz co się tyczy usunięcia tych obaw, same tylko czyny nowych mężów stanu będą mogły liczyć na jakiekolwiek powodzenie. Na teraz mieszczaństwo tutejsze zwraca przedewszystkiem uwagę na widoczne zbliżenie arystokracji czesko-morawskiej do nowego ministerstwa, oraz na ton nadzwyczaj umiarkowany i pojednawczy, w jakim organa czeskie przemawiają od dwóch dni; mieszczaństwo pomienione upatruje w tem oznakę niezawodną przyszłej reakcji, i dopóki nie zgromadzi się nowa rada państwa, trudno będzie usunąć te obawy. Lecz czy nowa rada państwa należy do rzędu rzeczy możliwych? Hr. Potocki i hr. Taaffe spodziewają się tego z ufnością, lecz odroczyli sami uzupełnienie gabinetu do owej chwili, chociaż są także i tacy politycy, którzy utrzymują, że w najlepszym razie zgromadzi się w Wiedniu choć raz dla odmiany ministerstwo słowiańskie. Brzmi to bardzo pessymistycznie, i przekonanie to wydaje się nieprawdopodobnem, lecz w Austrji wiele jest rzeczy możebnych, albowiem nawet wśród ludności niemiecko-austrjackiej, wyrażone kilka dni temu przez hr. Antoniego Auersperga i p. Kaiserfelda przekonanie o idei państwowej austrjackiej, nie jest tak głęboko zakorzenione, ażeby w obec formalnego, ścisłego trzymania się konstytucji, sfery te chciały uciec się do święcowania parlamentarnego, jeżeli przewidywać będą z pewnością, że w radzie państwa weźmie górę większość słowiańska. Kanclerz państwa zawiadomił reprezentantów Austrji zagranicą o ostatnich wypadkach za pomocą noty okólnikowej, w której powiedziano, że nie chodzi bynajmniej o zmianę systemu, albowiem cesarz ma mocne postanowienie podtrzymania nadal konstytucji grudniowej i wypływającego z niej postępu Austrji. W nocie tej powiedziano dalej, że rządy parlamentarne i podstawa dualistyczna nie są bynajmniej zagrożone, lecz że niezbędnem jest, ażeby system ten był możebnym do przyjęcia przez wszystkie narodowości Austrji i ażeby został zespolony z żądaną autonomją administracji wewnętrznej w prowincjach. Czy pomieniona nota okólnikowa przeznacza się jedynie dla posłów austrjackich, czyli też ma być zakomunikowaną gabinetom zagranicznym, o tem *Correspondance du Nord-Est*, podająca treść tej noty, nic nie powiada; zdaje się atoli, że nota pomieniona służy tylko jako instrukcja dla reprezentantów Austrji zagranicą. (*Nordd. A. Z.*)

* (Oświadczenie nowego ministerstwa). *Wiener Abendpost* z 15-go kwietnia ogłasza następujące oświadczenie ministerstwa: „Nominacje z ostatnich dni położyły koniec przesileniu, które za-

przątało i podniecało w ostatnich czasach tak silnie opinję publiczną. Nowe ministerstwo staje przed ludami Austrji, powodowane życzeniem i nadzieją usunięcia trudności naszych stosunków wewnętrznych i pogodzenia sprzeczności, które przeszkadzały dotąd wszechstronnemu i żywemu korzystaniu z praw konstytucyjnych w zachodniej połowie monarchji. Ciężkie w swych skutkach wypadki rozmaitego rodzaju przyczyniły się do tego, że opinja publiczna w Austrji przyzwyczaiła się do upatrywania styczności kwestij osób z kwestjami systemu administracji państwa, i nawet z kwestjami ciągłości danych stosunków państwowych. Rząd taki jak terazniejszy, który wyprowadza uprawnienie swej egzystencji nie ze zwycięztwa stronnictwa parlamentarnego, nie z kombinacij politycznych na wzór starych państw konstytucyjnych, lecz—czego nie ukrywa przed sobą—przedewszystkiem z naglącej potęgi okoliczności, z niepowodzeń spowodowanych temiż samemi okolicznościami, musi też być przygotowany do tego zarzutu, do tego podejrzenia. W tem właśnie, nie zaś w samych kwestjach, nie w zawikłaniach sytuacji, jakkolwiek są one wielkie, rząd upatruje głównie trudność położenia. Nie byłby się on podjął swego zadania, gdyby nie miał przeświadczenia, nabytego zastanowieniem się nad swą działalnością i sumiennem zbadaniem wszystkich okoliczności, że znajdzie środki do rozwiązania tych kwestij, do wyjaśnienia sprzecznych pomiędzy sobą roszczeń prawnych. Nie może on atoli zezwolić nawet na cień wątpliwości pod tym względem, że stoi z tą myślą jedynie na gruncie prawa zgodnego z konstytucją, i że nie uzna żadnego takiego środka, któryby nie był obowiązany temu gruntowi swem pochodzeniem i swą działalnością. Ministerstwo terazniejsze musi przeto wielce ubolewać nad tem, że pozbawione jest jeszcze na teraz poparcia ze strony tak szacownych i dla rozwoju konstytucji i wolności obywatelskiej w Austrji tak zasłużonych sił, jakiemi są te, utrata których dla służby publicznej budzi obecnie słuszne i głębokie ubolewanie. Nie formalizm konstytucyjny prawa, nie cel polityki wewnętrznej, lecz metoda tej polityki, taktyka postępowania, zdaje się czynić niemożebnem w tej chwili porozumienie, do osiągnięcia którego ministerstwo dąży gorliwie i osiągnięcia którego spodziewa się ono z ufnością w niedalekiej przyszłości, w interesie żywiołu narodowego niemieckiego, tak bardzo ważnego dla rzeczywistego ugruntowania rozwoju liberalnego w Austrji. Lecz jedynie w myśli całości, ministerstwo upatruje dla królestw i krajów już reprezentowanych, lub mających być w całej ich rozciągłości reprezentowanemi w radzie państwa, rzeczywistą i skuteczną przeciwwagę dla dążności stronnictw. Stronnictwa wyobrażają rozdział, podczas gdy ministerstwo chce zjednoczenia. Nie nadaremnie odwoływano się w ostatnich dniach do austrjackiego przeświadczenia państwowego, do owego przeświadczenia, któremu korona nadała ponownie wyraz wzniosły i wiekopomny. Austrjackie przeświadczenie państwowe obejmuje sobą zjednoczenie wszystkich plemion i ludów na gruncie wspólnego korzystania z praw konstytucyjnych i wolności, na gruncie wejścia pokojowego tych żywiołów, które wytrwały dotąd w odrzucaniu i oporze, do wspólnego publicznego życia państwa. Ministerstwo zespoliło się z tem przeświadczeniem i uznaje w niem zagadnienie swej działalności, zagadnienie powodzenia, którego spodziewa się ono i do którego dąży nie dla podkopania konstytucji, lecz dla jej obrony i ochrony, dla uznania jej powszechnego, dla wzmocnienia jej i rozwoju. Fakta naglące spowodowały wycofanie się poprzedniego ministerstwa. Z niemałą odwagą i nie bez dokładnego zbadania okoliczności, mężowie ministerstwa terazniejszego przystąpili do rozwiązania powierzonych im zadań. Nie wymagają oni żadnego zbyt pośpiesznego zaufania, żadnych sympatij, któreby odnosiły się jedynie do ich osób, nie zaś do ich czynów. Po tych czynach spodziewają się oni obudzenia się ufności, która upadła, i tego poparcia ze strony opinji publicznej, którego nie mogą nigdy udzielić dążności stronnicze. Mają oni zupełne przeświadczenie o swej odpowiedzialności nie tylko w obec samego prawa, lecz także w obec własnego sumienia, w obec sądu politycznego ludów Austrji i w obec wspaniałomyślnych zamiarów swego monarchy, najwierniejszego reprezentanta sprawy wolności i prawdziwej pomyślności wszystkich królestw i krajów zostających pod jego berłem. Lecz przeświadczenie o tej odpowiedzialności przyczyni się jedynie do zahartowania ich w patrjotycznej ich gorliwości i do dodania im ducha dla usunięcia sił stawiających opór, które jakkolwiekby były znaczne, nie wystarczą do przeszkodzenia rozwojowi niezbędnemu i zjednoczeniu wewnętrznemu państwa na podstawie wspólnego prawa i wspólnej wolności. Wszelakoż uznanie powszechne, oraz zapewnienie korzystania z prawa wspólnego, ugruntowanie wolności wspólnej, są jedynemi celami, które ministerstwo, w którem hr. Potocki ma zaszczyt prezydować, uznaje za najstosowniejsze dla widoków jego działalności."

* (Prawo finansowe i budżet). *Wiener Ztg.* z 16-go kwietnia ogłasza na czele swej części urzędowej, usankcjonowane przez cesarza prawo finansowe na rok 1870, oraz budżet na tenże rok dla państw i krajów reprezentowanych w radzie państwa.

* (Nowe prawa). *Wiener Ztng.* z 9-go kwietnia ogłasza dwa prawa, datowane 7-go i 8-go tegoż miesiąca, z których jedno dotyczy kar za naruszenie tajemnicy listów i wszelkich pakietów opieczętowanych, drugie zaś obejmuje przepisy co do zgromadzeń robotników i pryncypałów. *(Jour. de St. Pet.)*.

* (Biskupi węgierscy). Z Pesztu donoszą pod datą 13-go kwietnia: *Pester Lloyd* podaje ze źródła wiarogodnego wiadomość, że biskupi węgierscy wrócą po świętach wielkanocnych do Rzymu, oraz, że żywiąc przekonanie o wielkiem niebezpieczeństwie grożącem państwu i kościołowi na skutek nieomylności, oponować będą, łącznie z biskupami niemieckimi, francuzkimi i północno-amerykańskimi, stanowczo przeciw nieomylności, i że w każdym razie trzymać się będą zasady dotychczasowej soboru, iż jednomyślność głosów jest niezbędna dla ogłaszania dogmatów wiary. Zaprzeczają pogłosce, jakoby prymas węgierski Simor przeszedł do obozu stronników nieomylności; nie bywa on wprawdzie na zgromadzeniach opozycji, lecz dla tego jedynie, ażeby pośredniczyć i nakłonić kurję rzymską do zaniechania żądania w przedmiocie uznania zasady nieomylności. *(Nordd. A. Z.)*

* (Amnestja.—Zaprzeczenie). Powiadają, że ma być ogłoszona amnestja dla osób skompromitowanych politycznie. W sferach dobrze poinformowanych zapewniają, że całkiem bezzasadną jest pogłoska powszechnie szerzona, jakoby hr. Clam-Martinitz przeznaczał się na stanowisko namiestnika Czech. *(Nordd. A. Z.)*

* (Pojedynek). Z Bodenbachu (w Czechach) donoszą, że w okolicach tego miasta odbył się 2-go kwietnia pojedynek na pistolety pomiędzy pewnym węgrem i oficerem pruskim. Ten ostatni został raniony lekko w ramię. Przeciwnicy i dwaj sekundanci, z których jeden jest emigrantem polskim, drugi zaś oficerem armji francuzkiej, udali się niezwłocznie po pojedynku do Drezna, gdzie, jak powiadają, aresztowano ich na żądanie władz austrjackich. *(Jour. de St.-Pet.)*.

Prusy i Niemcy.

* (Sprawy bawarskie.) Donoszą z Monachium pod dniem 12-m kwietnia, że większość izby deputowanych wyznaczyła dwóch ze swoich członków, którzy mają udać się do Paryża, dla zbadania tam wszystkiego tego, co odnosi się do organizacji głosowania powszechnego we Francji i co do jego działalności tak pod względem praktycznym jak i pod względem regulaminu i praw dotyczących tego przedmiotu izba postanowiła wprowadzić głosowanie powszechne w Bawarji, ale przed ustanowieniem prawa wyborczego pragnie ona otrzymać wszystkie dokumenta mogące ją objaśnić, a głównie dokumenta pochodzące z Francji. *(La Patr.)*

* (Sprawy badeńskie). Piszą z Karlsruhe, że mowa wypowiedziana przez wielkiego księcia w dniu 7 b. m. przy zamknięciu izb badeńskich, wywołała w prowincjach bardzo żywą reakcję przeciwko ideom aneksji, wypowiedzianym przez monarchę. W dniach 10 i 11 kwietnia, odbyły się zgromadzenia ludowe. Uchwalono na nich adresa, w których proklamowano w najenergiczniejszy sposób zachowanie autonomji kraju. W jednym z tych adresów, zredagowanym przez zgromadzenie w Manheim, zażądano w jak najuroczystszy sposób, ażeby kwestja była rozwiązaną nie inaczej, jak tylko na drodze głosowania powszechnego. *(La Patr)*.

Francja.

* (Obecna sytuacja). Dziennik *France* pisze pod datą 14-go kwietnia: *Journal officiel* nie przerwał jeszcze dziś z rana milczenia, jak się tego spodziewano; lecz pomimo to sytuacja wyjaśniła się już należycie. Z okoliczności podania się do dymisji p. Buffet'a i hr. Daru, oraz sprzecznych zdań co do powodów, które wywołały tę dymisję, *Constitutionnel* podaje dwa fakta następujące: „W chwili gdy ministrowie przekładali cesarzowi o szereguustępstw, jakie monarcha ma porobić co do prerogatyw udzielonych mu z mocy konstytucji z roku 1852, jego cesarska mość, po wysłuchaniu ministrów, zapytał: „Czy to już wszystko?—Tak jest, najjaśniejszy panie," odpowiedział hr. Daru. Później, gdy ministrowie przyszli upraszać cesarza o uchylenie artykułu 33-go konstytucji, jego cesarska mość wynurzył obawę, że przez zniesienie tego artykułu, jego rola monarchy konstytucyjnego zostanie zbyt uszczuploną. „Lecz," zauważył jeden z ministrów, „pozostanie jeszcze waszej cesarskiej mości odwołanie się bezpośrednie do ludu." Ministrem tym był p. Buffet. Jeżeli te szczegóły są dokładne, w takim razie margr. de Talhouet dał dokładniejszy pogląd na sytuację, niż dwaj jego koledzy, gdy powiedział wczoraj w końcu posiedzenia: „Co się mnie tyczy, nie zamierzam bynajmniej wycofać się, a to dla tego po prostu powodu, że poczytuję sobie za obowiązek honoru pozostać na stanowisku, które przyjąłem dobrowolnie i z należytem przeświadczeniem o tem, o co chodzi."

* (Ciało prawodawcze.—Margr. de Talhouet). Ciało prawodawcze odroczyło 13-go kwietnia swe posiedzenia do czasu ukończenia głosowania powszechnego. Odroczenie to zadecydowane zostało przez izbę, na wniosek p. Ollivier'a; uchwała w tym względzie zapadła 193 głosami przeciw 63. Już 12-go kwietnia, przy głosowaniu nad wnioskiem p. Gambetty, który żądał, ażeby jego projekt do prawa w przedmiocie głosowania powszechnego uznany został za naglący, zwykła liczba mniejszości wzrosła i wynosiła 50 przeciw 170. Pochodziło to ztąd, że część lewego środka przeszła na stronę mniejszości. Pomimo to, uchwały ciała prawodawczego z 12-go i 13-go kwietnia świadczą o tem, że nawet w lewem środku, rząd może liczyć na większość wielce poważną. W każdym razie zdaje się nie ulegać wątpliwości, że p. Talhouet nie pójdzie wcale za przykładem tych kolegów swoich, którzy podali się do dymisji. *(Nord)*.

* (Listy wyborcze.) Depesza z Algeru donosi, że marszałek jenerał gubernator rozesłał władzom prowincji potrzebne instrukcje polecające im przygotować listy wyborcze na powszechne głosowanie. Wszyscy merowie będą musieli dokonać natychmiast spisu francuzów i naturalizowanych cudzoziemców biorąc za podstawę listy mnnicypalne. Głosowania armji i marynarki odbędą się na mocy prawa wyborczego, którego rozporządzenia złożone zostały naczelnikom oddziałów. *(La Patr.)*

* (Ministerstwo). *Paryż, 15 kwietnia.* Dekreta ogłoszone dziś rano przez *Journal officiel*, kładą tamę różnym zmianom przez jakie przechodziła od 8-u dni kwestja gabinetu. Rozwiązanie jest takie, jakie było przewidywane: panowie Buffet i Daru usuwają się; pan Segris obejmuje wydział ministerstwa skarbu; p. Emil Ollivier upoważniony został tymczasowo do objęcia wydziału ministerstwa spraw zagranicznych, a p. Maurycy Richard kierować będzie również tymczasowo wydziałem ministerstwa oświecenia publicznego. Obecnie zatem nie wchodzi żaden nowy żywioł do rekonstytucji ministerstwa, które pozostaje zawsze ministerstwem z 2-go stycznia. Próbować będą i próbują już nawet w pewnej sferze parlamentarnej, odmawiać jej tego tytułu, dowodząc, że kombinacja, która go charakteryzowała, przestała istnieć po rozproszeniu części żywiołów, które tworzyły w gabinecie część jej integralną. Ale prawnie i faktycznie gabinet z dnia 2-go stycznia pozostaje istnieć, skoro naczelnik jego i większość członków zatrzymują przyjęte przez siebie posady, utrzymują swój program i odmawiają nawet dla lepszego potwierdzenia swojej tożsamości, odwoływania się do jakiegokolwiek obcego wpływu. Jakiekolwiek by było znaczenie osobiste pp. Buffet i Daru, byliby i mogliby być oni dopełnieniem tylko wiązki ministerskiej, którą uzupełnili w chwili jej utworzenia. Być może nawet iż dla tego, że przyjaciele ich polityczni stracili z oka ten ważny fakt i popełnili błąd, że chcieli im dać konieczne przewagę, która nie mogła do nich należeć, wiązka zerwała się w pośród tak godnych pożałowania komplikacji. Jest to więcej jednym powodem, dla którego chcą uniknąć nowego nieporozumienia i postanowić, ażeby gabinet 2 stycznia zachował w nietykalności wszystko to, co charakteryzowało od pierwszego dnia jego istotę, pochodzenie i misję. Pod tym względem uznają, że pomimo wzburzenia spowodowanego pierwszem zawiadomieniem o jego rozpadnięciu się częściowem, obie poniesione przezeń straty nie pociągną za sobą zmniejszenia siły i powagi, w które niezadowolnieni mieliby chęć uwierzyć. Przedewszystkiem powitanym on został jako sztandar przez kraj przy jego ukazaniu się na scenie politycznej. Kraj zadowolni się, jeżeli sztan-

dar będzie pozostawał ciągle w rękach głównych chorążych. (*La Fr.*)

Włochy i Rzym.

* (Obrady soboru). *Rzym, 13 kwietnia.* Wczoraj pewna liczba ojców soboru wstrzymała się od wzięcia udziału w kongregacji jeneralnej, na której uchwalone zostały ogólne *szemata* odszczepieńcom. Pewna liczba drugich ojców dołączyła do swoich głosów piśmienne deklaracje, że chociaż zatwierdzili *szemata*, nie trzeba z tego wnosić, ażeby pochwalali oni regulamin soborowy pod systemem którego roztrząsane były *szemata*. *Cor. H. B.)*

Grecja.

* (Bandytyzm). Zdaje się, że bandytyzm zaczyna znowu przybierać w Grecji znaczniejsze rozmiary. Niedawno syn księcia Manchester, oraz jeden angielski i jeden włoski sekretarz poselstwa, trzej turyści angielscy i dwie damy, wzięci zostali przez bandytów do niewoli w pobliżu Marathonu. Damy zostały natychmiast wypuszczone na wolność, lecz za pozostałych podróżnych żądany jest okup w wysokości 2,000 funt. ster. Dla uspokojenia publiczności podają wiadomość, że towarzystwo złożone z 45 osób, które podróżuje obecnie w Grecji wraz z Cook'iem, przedsiębiercą urządzającym tanie podróże, uszło dotąd tego niebezpieczeństwa. (*Nordd. A. Z.*)

Danja.

* (Kwestja budowy statków). Folkething duński oświadczył się 11-go b. m., 48 głosami przeciw 30, przeciw budowie większych okrętów wojennych. Odniósł przeto zwycięztwo plan rządu, podług którego mają być budowane tylko mniejsze statki pancerne, nie biorące więcej jak 12 stóp wody. (*Nordd. A. Z.*)

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). Wiadomość o śmierci dyktatora paragwajskiego Lopez'a oparta jest na następującym telegramie: „S. Blanco do poselstwa brazylijskiego w Montevideo. Wojna z Paragwajem zbliża się do końca. Jenerał Camara odniósł przez swą waleczność zwycięztwo nad Lopez'em, który nie chciał poddać się jako jeniec i znalazł przeto śmierć. Matka i brat Lopez'a, oraz jenerał Resquin i kilku kapitanów, polegli w bitwie. Pani Lynch ratowała się ucieczką do lasów." Podług nowszej wiadomości z Buenos-Ayres, jenerał paragwajski Caballero, który towarzyszy pani Lynch w jej ucieczce, ścigany jest przez jazdę brazylijską. (*Nordd. A. Z.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa

dnia 7 (19) Kwietnia.

* (**Letnie przechowywanie futer w magazynie futrzanym p. Pawłowskiego i sp. w hotelu Europejskim**), urządzone w latach dawniejszych, równie i w roku bieżącym miejsce mieć będzie na tych samych warunkach i z tem samem co dawniej poręczeniem. Dotychczasowe zadowolenie deponentów jest rękojmią, że w własnym niejako interesie, również i na to lato futra swe magazynowi p. Pawłowskiego powierzyć zechcą.

KOLEJE ŻELAZNE

odchodzą:

Z Warszawy: Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 7 minut 16 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 min. 20 rano. — Do Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 7 minut 16 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 2 minut 19 rano. — Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 1 z południa. — Do Petersburga pociąg pospieszny o godzinie 10 min. 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 1 min. 0 w nocy.

przychodzą:

Do Warszawy: Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 48 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 14 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 2 min. 18 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 2 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 min. rano.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 18 (30) listopada 1869 roku.

Pociąg osobowy wychodzić będzie: z Pragi o g. 1 po południu; z Miłosny o g. 1 m. 32; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 45; z Mińska o g. 2 m. 11; z Mrozów o g. 2 m. 45; z Kotunia o g. 3 m. 18; z Siedlec o g. 3 m. 50; z Łukowa o g. 4 m. 50; (z przyst.) z Szaniawy o g. 5 m. 8; z Międzyrzeca o g. 5 m. 41; z Biały o godz. 6 m. 26; z Chotyłowa o g. 6 m. 55; — przybędzie do Terespola o g. 7 m. 28 wieczór.

Z Terespola wychodzić będzie o g. 7 m. 35 rano; z Chotyłowa o g. 8 m. 8; z Biały o g. 8 m. 39; z Międzyrzeca o g. 9 m. 23; (z przyst.) z Szaniawy o g. 9 m. 51; z Łukowa o g. 10 m. 24; z Siedlec o g. 11 m. 19; z Kotunia o g. 11 m. 46; z Mrozów o g. 12 m. 21 po połud.; z Mińska o g. 12 m. 55; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 13; z Miłosny o g. 1 m. 31 — przybędzie do Pragi o g. 2 po południu.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o godz. 9 wieczór, a do Wrocławia o godz. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35 przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Poczty odchodzące z Warszawy.

Codziennie:

Do Radomia o godzinie 10 rano, omnibus; — do Lublina o godzinie 1 po południu, kareta; — do Łomży o godzinie 2 po południu, kareta; — do Lublina o godzinie 6 po południu, omnibus; — do Sochaczewa o godzinie 6 po południu, omnibus; — do Radomia o godzinie 6 minut 30 po południu, kareta. Oprócz tego wyprawiana zostaje:

We Wtorek. Do Radomia o godzinie 6 po poł., karetka, do Zamościa o godz. 10 rano, wozowa; — do Kowna, o godz. 6 po poł., wozowa.

Kalendarz.

We środę 8 (20) kwietnia, — śśw. Sulpicjusza i Serwiljana męcz. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 58; zach. o godz. 7 min. 4.

We czwartek 9 (21) kwietnia, — św. Anzelma bisk. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 53; zach. o godz. 7 min. 6.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 2,°8 R.

Wczoraj.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Barometr w milimetrach	757 48	756 55
Termometr Reaumura	+ 4.6	+ 8.°4
Stan nieba	na p. pogodny.	na p. pogodny

Największe ciepło + 9,°2 R. Najmniejsze ciepło + 3,°8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 3

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, balet fantastyczno-komiczny w 3-ch aktach (6-ciu obrazach), **Flick i Flock**. — Osoby: Flick, syn alchemika — p. *Turczynowicz*; Marta, jego babka, staruszka — pani *Rzewuska*, odmłodzona — pani *Oliwińska*, dziecko — panna *Simon*; Nella, wychowanica Marty — panna *Ejfler*; Flock, przyjaciel Flicka — p. *Kuhne*; Van-Vett, mer — p. *Popiel*; Petersen, wieśniak — p. *Przedpelski*; Król Gnomów — p. *Marx*; Królowa Gnomów — pani *Boguszewska*; Topaz, ich córka — panna *Kowalska*; Amphitryta — panna *Dymecka*; Nereida — panna *Dylewska*; Komornik — p. *Minakowski*; Gertruda, przyjaciółka Marty — panna *Cedrowska*; Genjusz prawdy — panna *Pignan*; Posłaniec fortuny — panna *Baily*; Fortuna — panna *Mellerowicz*; Bogini przeznaczenia — panna *Kossakowska*. — **Tańce:** Allemande, Hollandaise, Ballabille, Walc, Scena z tańcem, Pas de trois, Matelot, Polka, Kankan, Bajadera, Mazur, Scena z tańcem, Apoteoza. — *Jutro*, we środę, komedja **Safanduły**. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano operę **Hrabina**, było osób 632.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we wtorek, komedja w 1 akcie, **Niesmiały**. — Osoby: Lubicz, właściciel folwarku — p. *Grzywiński*; Zdzisław, jego syn — p. *Tatarkiewicz*; Turkalska, właścicielka majątku — pani *Mazurowska*; Klara jej córka — pani *Bakałowicz*; Krętosz, doradca Lubicza — p. *Chomiński*; Gmatwacz, doradca Turkalskiej — p. *Damse*; — fraszka sceniczna w 1 akcie, ze śpiewkami, **Lekcja śpiewu**. — Osoby: Pan Jacenty Minor — p. *Damse*; Róża, jego siostrzenica — pani *Oswald*; Narcyz — pan *Szymanowski*; — komedja w 1 akcie, **Przysięga Horacego**. — Osoby: Horacy Gérard — p. *Swieszewski*; Dubreuil, były kapitan okrętu, mulat — p. *Chomiński*; Julja de Santenis — pani *Rakiewicz*; Róża, służąca — panna *Gilska*. — *Jutro*, we środę, opery **Dziesięć cór na wydaniu** i **Echo Rozyny**; balet **Wesele w Ojcowie**. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedje **Sluby panieńskie**, i **Nie mam czasu**, było osób 629.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* w **Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie $7^1/_2$ wieczorem.

* **Przyjechali do Warszawy:** jenerał-lejtnant *Glebow*, z Częstochowa; jenerał-major *Wrangel*, z Płocka; rzeczywisty radca stanu *Wojt*, z Wilna; jenerał-adjutant *Orłow* i jenerał-major *Lebediew*, z Petersburga; jenerał-adjutant *Wolkow*, z Petersburga; fligiel-adjutant baron *Offenberg*, z Lublina; — wyjechali: jenerał-lejtnanci: *Stakelberg*, do Petersburga i *Glebow*, do Częstochowa.

* W ciągu ubiegłych trzech dni, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 25, wyzdrowiało 6, umarło 4, pozostało 1604 (mężczyzn 787, kobiet 817) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 139, kobiet 127.

* Dnia 6 (18) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci mezkiej 8, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci mezkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 25; — **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci mezkiej 7, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci mezkiej 3, płci żeńskiej 2, razem 20.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 7 (19) Kwietnia 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	—
„ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	93	96	93	71
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	93	96	93	71
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *).	95	25	94	75
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.			100	50
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	37	76	14
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	90	67		
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	101	17
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	101	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	152	—	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	150	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	109	50		
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	69	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100.	73	—	72	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	115	—	114	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	120	90	120	75
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	183	90	183	60
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	30	8	$28^1/_2$
Paryż	300 Frank.	2 m.	99	—	—	—
Wiedeń	150 Zł. W A.	2 m.	99	90	—	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„	„ „	k. t.	100	—	99	83
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* **Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $28^8/_9$.**
* **Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 1 k. $61^1/_9$.**
* **„ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. $53^1/_3$.**

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE.
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2841. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя гор. Сувалокъ еврея Юдку Кацперскаго (онъ же Дубовскій), жену его Роллю урожденную Прясероельскую, дѣтей ихъ, дочь Хаю 17 лѣтъ, сыновей, Абеля 16 лѣтъ и Пинкуса 14 лѣтъ, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству, въ противномъ же случаѣ, будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 30 дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 2842. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя города Визайнъ, Сувалкскаго уѣзда Егора Гордѣева, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 30 дня 1870 года.
Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 2843. *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя Августовскаго уѣзда, г. Рачекъ, еврея Шмуйлу Ониксбаума, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 31 дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 2844. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызываетъ самовольно отлучившагося за границу, жителя Августовскаго Уѣзда г. Рачекъ, ев. Мошки-Арона Друкаряна, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, 31 Марта дня 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 2827. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa, obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Boryszew, w Powiecie Sochaczewskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,460.
2. Dobra Golędzkie, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,000.
3. Dobra Stamirowice, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,460.
4. Dobra Czerwonka, w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 6,960.
5. Dobra Białynin, w Powiecie Sochaczewskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 21,220.
6. Dobra Jeruzal, w Powiecie Skierniewickim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,580.
7. Dobra Lekarcice, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 14,220.
8. Dobra Strupiechów, w Powiecie Grojeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 14,940.
9. Dobra Loś, w Powiecie Grojeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rub. sr. 24,770
10. Dobra Falęcice, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 25,150.
11. Dobra Kozuby Średnie, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,140.
12. Dobra Rozlazłów, w Powiecie Sochaczewsskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 11,000.
13. Dobra Cybulice, w Powiecie Łowickim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 16,320.
14. Dobra Drozdy, w Powiecie Brzezińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 6,960.
15. Dobra Dobrogosty, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,700.
16. Dobra Skrzynki A, B, C, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 5,960.
17. Dobra Bełdów, w Powiecie Łodzińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 15,050.
18. Dobra Wrzask, w Powiecie Brzezińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,600.
19. Dobra Brylewo, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 6,900.
20. Dobra Strachomin, w Powiecie Nowo-Mińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 21,000.
21. Dobra Borucice l.t. C, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 3,350.
22. Dobra Braki, w Powiecie Sochaczewskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 29,800.
23. Dobra Sucha i Mizerka, w Powiecie Sochaczewskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 22,050.
24. Dobra Lutobórz, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 23,940.
25. Dobra Smulsk, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 26,560.
26. Dobra Parzęczew miasto, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 37,090.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, przez stowarzyszonych, czynione być mogą roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch lub do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa dnia 3 (15) Kwietnia 1870 roku.
za Prezesa, Żymirski.
p. o. Pisarza, Słowikowski.

N. D. 2846. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. w Suwałkach.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum poniżej zamieszczonych, jako to:

Dobra Kretkompie A, B, C, E, D, w Powiecie Władysławowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,700.

Dobra Puchały, w Powiecie Łomżyńskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,600.

Dobra Obrytki, w Powiecie Szczuczyńskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 2,800.

Dobra Zimna Krynica, w Powiecie Kalwaryjskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 2,000.

Dobra Żajmy, w Powiecie Władysławowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 2,100.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą, przez stowarzyszonych roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Suwałki dnia 3 (15) Kwietnia 1870 roku.
Prezes, Sobolewski.
Pisarz, Świętosławski.

N. D. 2826. Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej

Podaje do powszechnej wiadomości, że pozostawione w ciągu kwartału I. 1870 r. w powozach i na stacjach Dróg żelaznych rozmaite przedmioty, odebrane być mogą za udowodniem własności, od zawiadowcy stacji głównej Warszawa.

Wykaz tych przedmiotów, może być przejrzany każdodziennie w zwykłych godzinach biurowych w kancelarji zawiadowców stacyj: Warszawa, Skierniewice, Petroków, Częstochowa, Sosnowice, Granica, Łowicz, Kutno, Włocławek i Aleksandrów.

Przedmioty nieodebrane do dnia 19 Września (1 Października) r. b. stosownie do przepisów porządkowych dróg żelaznych, zostaną sprzedane przez publiczną licytację.

Warszawa d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1870 r.

N.D. 2862. *Департаментъ Землѣдѣлія и Сельской Промышленности.*

На основаніи 159 ст. пост. о пром. фабр. и зав. Св. Зак. Т. XI изд. 1857 г., объявляетъ, что выданная имъ 8 Января 1868 г., 5-лѣтняя привилегія иностранцу Шельдону на машину для уборки и связыванія сноповъ, уничтожена за непредставленіемъ въ Департаментъ въ теченіи срока, установленнаго ст. 152 того же тома удостовѣренія о приведеніи означенной привилегіи въ дѣйствіе.

1—3 23 Марта 1870 года.

N. D. 2709. *Бургомистръ Города Цѣхановц.*

Симъ объявляетъ, что житель здѣшнаго города Мощко Носымовичъ Ясколка, намѣренъ переселиться въ Гродненскую Губернію, посему лица имѣющія къ нему какія либо претензіи, должны въ теченіи 30 дней со дня припечатанія сего объявленія, объявить мнѣ о таковыхъ.

г. Цѣхановецъ, Марта 21 дня 1870 г.
3—3 Бургомистръ, Пташинскій.

OTWARCIE SPADKÓW.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 292. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.

Skutkiem śmierci: Feliksa Węglińskiego wierzyciela sumy rsr. 6.894 kop. 82 w dziale IV pod Nr. 48 dóbr Studzianki A i B. w jurisdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku położonych, sposobem ostrzeżenia zabezpieczonej, otworzył się spadek do regulacji którego strony interesowane osobiście lub przez pełnomocników specjalnie umocowanych w Kancelarji mojej d. 14 (26) Lipca r. b. o godzinie 10 z rana stawić się pod prekluzją co do niestawających są w obowiązku.

Lublin d. 3 (15) Stycznia 1870 r.
Jakób Piasecki

N. D. *299 Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Ogłasza, iż po smierci Jana Baader właściciela 1/3 części dóbr Scholasterji z okręgu Skalbmierskiego zmarłego w dniu 12 Kwietnia 1848 r. oraz po smierci Rafała Radziejowskiego współwłaściciela dóbr Witowice i okręgu Miechowskiego, zmarłego w dniu 17 (29 Paździerznika) 1869 r. toczy się spadak z terminem prekluzyjnym, co do pierwszego na dzień 8 (20 Sierpnia a co do drugiego na dzień 20 Lipca (1 Sierpnia) 1870 r.

Gidlewski.

N. D. *215. Pisarz Sądu Pokoju w Łęczycy.*

Z powodu śmierci; 1-o Agnieszki z Golińskich Smarzyńskiej, wierzycielki sumy rsr. 1500, na nieruchomości Nr. 53 w Łęczycy zabezpieczonej, i 2-o Gesszona Sontag, współwłaściciela nieruchomości Nr. 82w Łęczycy położonej, toczą się postępowania spadkowe, do ukończeuia których na dzień 23 Lipca (4 Sierpnia) 1870 r. wyznacza się termin, w jakim strony interesowane w Kancellarji Sądu tatejszego pod skutkami prawa stawić się winny.

Łęczyca d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1869/70 r.
Zabokrzecki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2373. *Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 15 (27) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe, w sali posiedzeń Rady Głównej Opiekuńczej w Warszawie przy ulicy Wierzbowej w pałacu Brühlowskim Nr. 612, odbędzie się przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośna in plus licytacja na dwunastoletnie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r. do dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1882 r. wydzierżawienie folwarku Sadków duchowny, należącego do domu schronienia w Grójcy.

Pomieniony folwark Sadków leży w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Grójeckim o 6 mil od Warszawy, a o 6 wiorst od miasta powiatowego i handlowego Grójcy i od traktu Warszawsko-Krakowskiego, posiada zupełnie nowe zabudowania, niema żadnych służebności, jest dogodnie odseperowany; ogólnej przestrzeni i w samych gruntach ornych zawiera mórg 241 prętów 198 miary nowopolskiej czyli diesiatin 123, sażeni 2,024 miary rosyjskiej; praetium liciti wynosi 478 rs.

Konkurenci do licytacji przystępujący, obowiązani są wraz z deklaracją złożyć vadium w kwocie rs. 160 i udowodnić swą kwalifikacją do dzierżawy świadectwem świeżej daty przez właściwego Naczelnika Pawiatu, w myśl postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. wydanem.

Warunki dzierżawne przejrzeć można każdodziennie oprócz niedzieli i świąt, w godzinach biurowych w kancelarji tak Rady Głównej Opiekuńczej w Warszawie, jak Rady Szczegółowej Szpitala w Grójcach i taż Rada Szczegółowa wskaże kto ma na gruncie o stanie tegoż folwarku Sadków poinformować.

Warszawa d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1870 r.
Prezydujący,
Senator, Jenerał-Lejtnant, Rożnow.
3—3 Szef Bióra, Wojewódzki.

N. D. *2825. Dyrekcja Dróg Zelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko Bydgoskiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 20 Kwietnia (2 Maja r. b. o godzinie 3 po południu, odbędzie się w Kancelarji Zawiadowcy stacji głównej Warszawa głośna in plus licytacja, na sprzedaż różnych przedmiotów w powozach i na stacjach dróg żelaznych w ciągu kwartału III 1869 r, przez pasażerów pozostawionych przedmiotów, a dotąd mimo ogłoszeń nie odebranych.

Mający chęć kupna, zechcą się zebrać w dniu i miejscu wyżej oznaczonym, z kąd zalicytowane przedmioty po uiszczeniu gotowizną najwyżej postąpionej oferty, zaraz wydawane będą.

Warszawa d. 30 Marca (11 Kwiet.) 1870 r.

N. D. 2594. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 1 i 2 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: trzy maszyny do szycia i maszyna do satynowania papieru, w dniu 17 (29 Kwietnia 1870 roku o godzinie 10 rano w domu Nr. 497a na Podwalu, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną

Warszawa d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.
2—2 Popiel

N. D. *2556. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie radle większe i mniejsze, sagan, brytwanna i kocioł miedziane, samowar, żelazko i lustro, w dniu 15 (27) Kwietnia 1870 roku o godzinie 12 w południe w domu Nr. 697b przy ulicy Leszno przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r.
2—2 Dobronoki

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

Dalszy ciąg Ogłoszeń w dodatku.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Дозволено Цензурою.

Dyrektor, M. Pawliszczew.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2805. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. w Płocku.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych jako to:

1. Dobra Suszewo, w Powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,000
2. Dobra Błędostowo, z przyległością Smogorzewo-Kościelne, z częściami na Smogorzewie Kasprach, Mieszkach i Zabłociu lit. A. w Powiecie Pułtuskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 7,450
3. Dobra Dombek, w Powiecie Mławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,890.
4. Dobra Olszanka i Sitno, z łąką przy kręgach do Sitna należącą, w Powiecie Pułtuskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,450
5. Dobra Chudzynko lit. A. B. w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,500.
6. Dobra Miszewko Kościelne czyli Strzałkowe, Miszewko Dolne czyli Stefany, z polem nazwanym Babiste i łąką na Lisinie, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13.050.
7. Dobra Grujec lit. A. z prawem wolnego pastwiska na Olszewie lit. C. tudzież Grujec lit. B., w Powiecie Przasnyszskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,100.
8. Dobra Chojno z przyległościami Chojenko, Brzuzek, Tartak, Tobolko i Jastrzębie w Powiecie Rypińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 14 200.
9. Dobra Słończewo Kościesze z przyległościami Słończewo Smietanki lit. B, i Rybusy, tudzież z częścią Godacze Górne lit. A z przyległościami Zalesie Wielkie i częścią Przeczek, w Powiecie Pułtuskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,950.
10. Dobra Ruda i Dzierzgowo lit. A, Dzierzgowo lit. B. F., w Powiecie Przasnyszskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,550.
11. Dobra Szumsk i Krery, w Powiecie Przasnyszskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 13,200.
12. Dobra Kozieróg Leśny z części dawnej lit. A.B. C. G. I. L. M., w Powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 10,300.
13. Dobra Dalanowo do których należy łąka na Strachówku, w Powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5,550.
14. Dobra Łążek z przyległościami, w Powiecie Mławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 7,950.
15. Dobra Zalesie, w Powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,150.
16. Dobra Jeżewo Grzędowo i Stropkowo, w Powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,200.
17. Dobra Leszczyno Kmiece, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 15,300.
18. Dobra Bonisław lit A, B, i Zalesie, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 6,300.
19. Dobra Kuchary, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 6,500.
20. Dobra Ostrzykowo Ostrzykówko lit. A B, C, E, z częścią na Szarzynie, w Powiecie Płockim. zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,400.
21. Dobra Zbroszki Winniczka z przyległościami i przynależytościami, w Powiecie Pułtuskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 10,750
22. Dobra Glinice Misięta lit. A. B. z przyległościami Glinice Wielkie, tudzież Glinice Małe części lit. A, C, z wyłączeniem 53 morgów odprzedanych i do nowej księgi przeniesionych, w Powiecie Pułtuskim, zamierzone obciążenie pożycką wynosi rsr. 7,650.
23. Dobra Gołocin, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 5,200.
24. Dobra Radomice z przyległościami, w Powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,550.
25. Dobra I Borowice z przyległościami Jaskółtowice, Zalesie, Procenice, Białobrzegi, i Kempa Borowicka; II Barcikowo; III. Małe Szeligi, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 32.600.
26. Dobra Mochowo, w Powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 10,600.
27. Dobra Złotowo Koziczki z przyległym folwarkiem Bielany, w Powiecie Mławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,250.
28. Dobra Sielc, składające się z wsi Sielc, z folwarku Nowiny, z wsi Dombrówko, Biendaszko, z osady Olszewnicy, z osady Sitno, oraz z lasów przyległych, w Powiecie Makowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 12 400.
29. Dobra Biskupino, w Powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5,450
30. Dobra Susk Stary, Dymusy z Borem na Żebrach Pieczyskach i przyległym folwarkiem Rozwory, w Powiecie Ostrołęckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 19,000.
31. Dobra Szczawin z przyległościami: Czarnowo, Jurgi, Daniłowo, Ponikiew Wielka Grodzisko. osady kolonjalne: Dąbrówka, Ludwinowo i Józefowo, z osadą karczemną przy rzece Narwi Wygoda zwaną, realnością Kaszewice, z częścią na Smułkowie, z lasami przyległemi, tudzież z placami i gruntami na mieście Rożanie, w Powiecie Ostrołęckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 35,850.
32. Dobra Łysakowo Łabuny część lit A, C, w Powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 3,250.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogły przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r.
Prezes, Czapski.
Pisarz, Skonieczny.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 2850. Sąd Pokoju w Brezinie Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hypotecznej następujących nieruchomości, a mianowicie:

1. Domu murowanego wraz z placem i ogrodem, w mieście Tomaszowie Rawskim, pod Nr. 10 przy Rynku S-go Józefa położonego.

Takiegoż domu wraz z należącym do niego ogrodem i zabudowaniami w temże mieście pod Nr. 11 przy Rynku S-go Józefa.

3. Czterech morgów 185 prętów gruntu (z tych 2 morgi 135 pręt. grutu ornego, a 2 morgi 150 pręt. łąki) w granicach pól miasta Brezin położonych, po klasztorze Reformackim w Brezinach, i

4. Gruntów w teritorjum pól miasta Brezin położonych, oznaczonych na planie miasta Nr. 35, 36, 57 i 58, dawniej do własności Augusta i Daniela Laudanów należących.

Zawiadamia interesantów, że regulacja tych realności nastąpi w Sądzie tutejszym na dniu 18 (30) Lipca r. b.

Wzywa ich przeto, aby w tym terminie z dowodami własności sami osobiście lub przez pełnomocników prawnie upoważnionych do regulacji zgłosili się, a to pod skutkami prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 zagrożnej.

Ogłoszenie decyzji w tym względzie nastąpi w dniu 20 Lipca (1 Sierpnia) r. b. w miejscu posiedzeń Sądu tutejszego i od tej daty czas do apelacji upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwaania w tymże dniu ogłoszenia jej obecnemi być powinni.

Breziny d. 19 (31) Marca 1870 r.
Podsędek, Tyrawski.

N. D. 2738. Sąd Pokoju w Kazimierzu.

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki:

1. Nieruchomości w osadzie Nowej-Aleksandrji pod Nr. dawniej 10 a teraz 24 położonej, składającej się;

a) z domu drewnianego w jednej połowie parterowego, a w połowie drugiej piętrowego pod gontem;

b) domku drewnianego parterowego pod słomą mieszczącego w sobie kuchnie i mieszkanie służby;

c) budynku drewnianego mieszczącego w sobie pokoik gościnny i oranżerje z jednej zaś stajnie, drwalnie i szopę z drugiej strony wszystko pod jednym gontowym dachem;

d) placu pod opisanemi budowlami istniejącego — i

e) gruntu ornego mórg 2 rozległości obejmującego, własność Łucji z książąt Gedrojców Rautensztrachowej stanowić mających — oraz

2. Nieruchomość w m. Opolu pod Nr. pol 14 przy ulicy Rynek położonej, składającej się z domu murowanego dachówką krytego placu pod nim i podworka własność Rafała Wiszniak stanowić mającego.

Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpić ma w Sądzie tutejszym w dniu 9 (21) Lipca r. b. o godzinie 10 z rana.

Wzywa ich przeto aby do takowej regulacji osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, iż niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160. prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z intesantów na karę rs. 1 kop. 50 do rs. 7 k. 50 skazani zostaną i nadto podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie nastąpi na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego w d. 13 (25) Lipca r. b i od tego dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto, bez dalszego używania. w tymże dniu ogłoszeniu jej obecnymi być winni.

Kazimierz d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r.
Podsędek, Nynkowski

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2837. Плоцкое Губернское Правленіе.

Симъ объявляется во всеобщее свѣденіе, что 1 (13) Мая сего года въ Присутственной залѣ Губернскаго Правленія, въ 2 часа по полудни, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ трехъ лѣтнее арендное содержаніе секвестрованнаго за казенныя недоимки частнаго имѣнія Пренчки съ фольварками Дембяны и Пржече, Рыпинскаго уѣзда, начиная съ 12 (24) Іюня 1870 по тоже число 1873 года.

Чистый годичный доходъ съ сего имѣнія исчисленъ на 1,429 руб. 84 коп., и отъ этой суммы, независимо отъ обязанности вносить текущія во время аренды казенныя подати, начнутся торги, каковые будутъ утверждены за лицемъ предложившимъ самую высшую сумму.

Желающіе торговаться обязаны представить или прислать къ выше означенному сроку запечатанное объявленіе, составленное по прилагаемой формѣ. Къ объявленію должны быть приложены узаконенныя квалификаціонныя свидѣтельства на право арендованія казенныхъ имѣній и предварительный залогъ въ количествѣ 360 руб., наличными деньгами или процентными бумагами.

Объявленія должны быть представлены на руки Вице-Губернатора а на конвертѣ должно быть написано „въ Плоцкое Губернское Правленіе, объявленіе для торговъ на аренду имѣнія Пренчки имѣющихъ быть произведенными 1 (13) Мая 1870 г.“ Объявленіе поданное по истеченіи означеннаго срока, или написанное не по формѣ, въ которомъ окажутся зачеркнутыя или подчищенныя слова и наконецъ къ которому не будетъ приложенъ залогъ и документы, будетъ считаться недѣйствительнымъ.

Лицу неустоявшему на торгахъ, залогъ будетъ возвращенъ по окончаніи оныхъ, или отосланъ по указанію въ объявленіи, лице же за коемъ останутся торги, обязано будетъ пополнить представленный залогъ до суммы полугодичной арендной платы предложенной имъ на торгахъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Рыпинскомъ Уѣздномъ Управленіи и въ Юридическомъ Отдѣленіи Плоцкаго Губернскаго Правленія во время служебныхъ занятій, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Г. Плоцкъ. 2 Апрѣля 1870 г.
и. д. Совѣтника, (. . . . .)

Форма объявленія

Вслѣдствіе публикаціи Плоцкаго Губернскаго Правленія отъ 2 Апрѣля 1870 года за № 2568, подаю симъ объявленіе въ томъ что обязываюсь взять въ трехъ лѣтнее арендное содержаніе имѣніе Пренчки съ фольварками Дембяны и Пржече, начиная съ 12 (24) Іюня 1870 по тоже число 1873 г. за сумму (количество денегъ написать цифрами и прописью), годичной арендной платы, независимо отъ уплаты текущихъ казенныхъ податей, подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ, помѣщенным въ условіяхъ.

При семъ представляю на залогъ 360 руб. наличными деньгами (или такими то процентными бумагами), каковой залогъ, въ случаѣ, если торги не останутся за мною, я желаю получить обратно лично (или прошу отослать по почтѣ, на мой счетъ, въ такое то мѣсто).

Постоянное мѣсто жительства моего въ (поименовать мѣсто жительства).

Объявленіе написано въ городѣ (деревнѣ) N. N. число, мѣсяцъ и годъ.

Подписать имя и фамилію.

N. D. 2631. Радомское Губернское Правленіе.

На постройку и ремонтировку шоссейныхъ дорогъ 2 разряда въ Радомской Губерніи, производиться будутъ въ Радомскомъ Губернскомъ Правленіи 27 Апрѣля (9 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій, а именно:

По Радомскому Уѣзду.

1) На ремонтировку 32 верстъ шоссе, отъ Радома до границы Опочевскаго Уѣзда отъ смѣтной суммы исчисленной за работы 3,564 руб. 96 коп.

2) На ремонтировку 18 верстъ шоссе, отъ Радома до границы Илжецкаго Уѣзда, отъ смѣтной суммы исчисленной за работы 2,085 руб.

3) На ремонтировку 10 верстъ 17 саженей шоссе отъ Радома до границы Козеницкаго Уѣзда, отъ смѣтной суммы исчисленной за работы 1,466 руб.

По Козеницкому Уѣзду.

4) На устройство части шоссе соединяющаго Козеницкую шоссейную дорогу съ Мнишевскою, отъ смѣтной суммы исчисленной за работы 1,003 руб. 40 коп.

По Илжецкому Уѣзду.

5) На ремонтировку 25 верстъ 287 саж. шоссе отъ дер. Буяка до дер. Броды, отъ смѣтной суммы исчисленной за работы 4,227 руб. 64½ коп.

По Опатовскому Уѣзду.

6) На ремонтировку шоссе отъ Островца чрезъ Опатовъ до дер. Влостова, отъ смѣтной суммы исчисленной за работы 2,233 руб. 22 коп.

По Сандомирскому Уѣзду.

7) На ремонтировку 23 верстъ 250 саж. шоссе отъ Сандомира до границы Опатовскаго Уѣзда отъ смѣтной суммы исчисленной за работы 4,866 руб. 38 коп.

Желающіе торговаться, обязаны прилагать къ подаваемымъ объявленіямъ росписки казначействъ въ томъ что сими последними приняты временные залоги равняющіеся $^{1}/_{10}$ части смѣтной суммы въ наличныхъ деньгахъ или въ процентныхъ бумагахъ принимаемыхъ въ залоги казначействами на основаніи существующихъ постановленій а равно гильдейское свидѣтельство.

Подробныя условія торговъ и смѣты, могутъ быть пересматриваемы ежедневно исключая праздничныхъ дней въ Административномъ отдѣленіи.

Подаваемыя объявленія должны быть составлены по прилагаемой у сего формѣ и писаны на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства.

Объявленія эти будутъ принимаемы Губернскимъ Правленіемъ включительно до 12 часовъ утра того дня, который назначенъ для торговъ, поданныя же послѣ этого срока приняты не будутъ.

На запечатанномъ конвертѣ кромѣ адреса должно быть еще написано объявленіе на подрядъ постройки или ремонтировки шоссейной дороги 2 разряда (такой то).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи Радомскаго Губернскаго Правленія отъ за N. симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ постройки (или ремонтировки) шоссейной дороги 2 разряда (здѣсь писать трактъ и Уѣздъ) согласно утвержденной смѣты за сумму (здѣсь показать сумму цыфрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій назначенныхъ для настоящаго подряда.

Въ удостовѣреніе что мною внесенъ временный залогъ въ количествѣ руб. представляю квитанцію NN. Казначейства.

Мѣсто постояннаго жительства моего въ NN.

Писалъ въ NN. дня мѣсяца года.

(имя и фамилія).

Радомъ, Марта 27 (Апрѣля 8) д. 1870 г.
за Вице Губернатора,
Совѣтникъ, Красускій.
за Совѣтника, Мелецкій.
за Дѣлопроизводителя, Мерницкій. 2—3

N. D. 2634. Радомская Казенная Палата.

Объявляетъ, что на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ Козеницкаго Лѣсничества, на 1870 г. будутъ производиться торги въ Присутствіи Казенной Палаты 30 Апрѣля (12 Мая) сего года, именно на лѣсосѣку.

1. Дачи, Моленды оцѣненную въ 555 р 34 коп.
2. Дачи Піовки, оцѣненную въ 558 руб. 31 коп.
3. Дачи Ягіовки, оцѣненную въ 394 руб. 29½ коп.
4. Дачи Грабовый Лясъ, оцѣненную въ 599 руб. 77 коп.
5. Дачи Смоляржъ, оцѣненную въ 459 р. 43 коп.
6. Дачи Нѣмоевице, оцѣненную въ 123 руб. 19 коп.
7. Дачи Камыкъ, оцѣненную въ 114 руб. 93 коп
8. Дачи Соколы, оцѣненную въ 137 руб. 88½ коп.
9. Дачи Пржеяздъ, оцѣненную въ 209 руб. 90 коп.
10. Дачи Хроеля, оцѣненную въ 282 р. 22 коп.
11. Дачи Ястржембя, оцѣненную въ 148 руб. 55 коп.
12. Дачи Козловъ, оцѣненную въ 120 р. 48½ коп.
13. Дачи Становиско, оцѣненную въ 115 руб. 56 коп.

Желающіе участвовать въ этихъ торгахъ должны явиться въ означенный срокъ въ Палату и представить залоги равняющіеся 10% торговой суммы.

Радомъ, Марта 24 д. 1870 г.

Управляющій, Н. Петровъ.

1—3 Ассессоръ, Вышковскій.

N. D. 2812. Радомская Казенная Палата.

Объявляетъ, что въ присутствіи ея 30 Апрѣля (12 Мая) с. г. будутъ производиться торги на продажу въ Радзицкомъ Лѣсничествѣ лѣсосѣки 1870 г., въ дачѣ Блоге, оцѣненной въ 761 р. 24½ коп., за исключеніемъ изъ оной подлежащихъ отпуску для лѣсныхъ чиновъ 24 сажень дровъ.

Желающіе участвовать въ этихъ торгахъ, должны явиться въ означенный срокъ въ Палату и представить залоги равняющіеся 10% торговой суммы.

Г. Радомъ, Марта 31 дня 1870 года.

Управляющій, Петровъ.

1–3 Ассесоръ, Вышковскій.

N. D. 2809. Ломжинская Казенная Палата.

Казенная Палата объявляетъ, что съ разрѣшенія Г-на Министра Финансовъ, 27 Апрѣля (9 Мая) 1870 года, въ 11 часовъ утра, въ присутствіи ея, будутъ производиться публичные торги, съ узаконенною черезъ три дня переторжкою. 1. На оптовую продажу усохшаго отъ поврежденія въ 1867 году сосновымъ шелкопрядомъ лѣса въ дачи Сосня Райгродскаго Лѣсничества, оцѣненнаго на сумму 3,543 руб. 40½ коп. 2. На продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ Бронскаго Лѣсничества по дачамъ:

1. Руда, N. 1 до 10 на 2,195 руб.
2. Лясковизна, N. 1 до 10 и 13 на 3,280 руб.
3. Журавенецъ, N. 1—13 на 4,006 руб.
4. Турка, N. 1—13 на 3,878 руб.
5. Добѣхи, N. 1—10, на 1,392 руб.
6. Грабовница, N. 1—11, на 976 руб.
7. Сумежна, I округъ, на 1,009 руб.
8. Сумежна, N. 1—13, на 591 руб.
9. Орло, IV округъ, на 268 руб.
10. Орло, N. 1—13, на 1,405 руб.
11. Руда, N. 13—14, на 8 р. 30 коп.
12. Лясковизна, N. 14, на 766 руб. 85 к.
13. Турка, N. 14, на 311 р. 54 к.
14. Добѣхи, N. 14, на 237 р 34 к.
15. Грабовница, N. 14, на 118 р. 66 к.
16. Жахи, N. 15, 16, на 174 р. 27 к.
17. Кацпуры, N. 15, 16 на 883 р. 5 к.
18. Жахи, N. 17, часть А, на 155 р. 53 к.
19. Жахи, часть В., на 183 р. 13 к.
20. Жахи, часть С, на 133 р. 21 к.
21. Жахи, N. 18, часть А, на 314 р. 54 к.
22. Жахи, часть С, на 169 р. 94½ к.
23. Жахи, часть D, на 192 р. 49 к.
24. Жахи, часть Е, на 331 р. 84 к.
25. Калиново, N. 15—16, на 250 р. 64 к.
26. Калиново, N. 17, часть В, на 34 р. 10 коп.
27. Калиново, часть D, на 84 р. 74 к.
28. Калиново, часть Е, на 81 р. 79 к.
29. Калиново, N. 18, часть С, на 68 р. 31½ коп.
30. Калиново N. 18, часть D, на 15[illegible] руб. 30 коп.
31. Калиново, часть Е, на 163 р. 90½ к.
32. Струга N. 1—16, на 391 р. 5½ к.
33. Грузгѣ, N. 17, часть В, на 155 р. 77 к.
34. Грузгѣ, часть С, на 148 р. 18 к.
35. Грузгѣ. часть Е, на 22 р. 87½ к.
36. Грузгѣ, N. 18, часть А, на 297 руб. 88 коп.
37. Грузгѣ, часть В, на 294 р. 40 к.
38. Грузгѣ, часть С, на 173 р. 73½ к.
39. Грузгѣ, часть D, на 104 р. 70 к.
40. Грузгѣ, часть Е, на 11 р. 90 к.
41. Сумежна, N 14 и 16, на 1,209 р. 24 к.
42. Блендница, N. 15 и 16, на 127 р. 27 к.
43. Блендница, N. 17, на 75 р. 69 к.
44. Блендница, N. 18, на 91 р. 67 к.
45. Данилово, N. 19, на 85 р. 99 к.
46. Смолево, N. 1—6, на 1,377 руб.

Всего на 28,384 руб. 84 коп.

Желающій участвовать въ торгахъ обязанъ до наступленія срока торговъ, представить залогъ къ суммѣ равной десятой доли стоимости. Условія могутъ быть разсматриваемы въ Ломжинской Казенной Палатѣ въ Райгродскомъ и Бронскомъ Лѣсныхъ Управленіяхъ. Лѣсная стража желающимъ подробно покажетъ лѣсъ на мѣстѣ. Торги будутъ производиться изустно, но вмѣстѣ съ симъ допускается присылка и подача запечатанныхъ объявленіи на точномъ основаніи законъ въ (Ст. 1996 и слѣд. Св. Зак. Т. X часть I Зак. Гражд.).

Г Ломжа, 31 Марта 1870 года.

1—3 Управляющій, (.......).

N. D. 2852. Окружное Артилерійское Управленіе.

Назначенный Варшавскомъ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи, 15 Апрѣля, торгъ, на поставку въ Варшавскую крѣпостную артилерію 57 пудъ шерстяныхъ нитокъ, отмѣняется.

Г. Варшавѣ, 4 Апрѣля 1870 года.

За отсутствіемъ Начальника Артилеріи, Помощникъ его Генералъ-Маіоръ, Рейнталъ.

Правитель дѣлъ, Полковникъ,

1—3 Сомовъ.

N. D. 2847. Управленіе Княжества Ловичскаго.

Симъ объявляетъ, что при зданіяхъ Скерневицкаго Дворца 21 Апрѣля (3 Мая) с. г. въ 10 часовъ утра, производиться будутъ торги на продажу: мебели, фортепіяно, бильярдовъ, бронзовъ, ламповъ, самоваровъ, ковровъ, мебельныхъ обоевъ, занавѣсь, постели, тюфяковъ, ливрейной и охотничьей одежды, бѣлья, столовой посуды, театральныхъ декорацій, садовыхъ снарядовъ, и т. п. предметовъ вышедшихъ изъ употребленія, за кои покупщики предложенныя цѣны должны будутъ уплатить тотчасъ же.

Лышковице, Апрѣля 1 (13) дня 1870 г.

Помощникъ Управляющаго Княжествомъ, Колежскій Совѣтникъ, Стефановичъ.

Секретарь, Дзѣржановскій.

N. D. 2598. Директоръ Института Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства.

Правленіе Института Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства симъ объявляетъ, что 20 Апрѣля (2 Мая) с. г. въ 10 часовъ утра будутъ производиться въ ономъ аукціонныя торги (in plus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ аренду водяной мельницы подъ м. Конскаволею а равно ловли рыбы на Витовицкомъ прудѣ въ Ново-Александрійскомъ Уѣздѣ, Люблинской Губерніи на трехъ-лѣтній срокъ со дня 19 Іюня (1 Іюля) 1870 по 18 (30) 1873 года.

Торги начнутся отъ годичной суммы 2,710 руб. нынѣ получаемой.

Лица желающіе взять въ аренду означенныя статьи, должны ко времени торговъ представить въ Правленіе Института запечатанную декларацію согласно формѣ ниже приложенной объявленной въ Люблинскихъ Губернскихъ вѣдомостяхъ, вмѣстѣ съ залогомъ въ количествѣ 713 руб. наличными или въ заставныхъ листахъ, ликвидаціонныхъ листахъ, или въ казенныхъ облигаціяхъ, по курсу установленному для сихъ бумагъ по подрядамъ. Залогъ этотъ неудержавшемуся на торгахъ будетъ сейчасъ возвращенъ. По истеченіи означеннаго времени представляемыя объявленія а равно объявленія написаныя не сообразно съ формою не будутъ принимаемы.

Если объявленіе будетъ прислано по почтѣ, должно обяснить желаетъ ли объявитель, въ случаѣ неполученія аренды, чтобы представленный имъ залогъ былъ ему возвращенъ по мѣсту жительства его, или долженъ оставаться въ Институтѣ до времени личнаго его прибытія.

Подробныя условія торговъ находятся въ канцеляріи Института куда приглашаются желающіе съ ними ознакомиться ежеднево кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней отъ 9 часовъ утра до 3 по полудни.

въ Ново-Александріи, Марта 19 д. 1870 г.

1—3 Директоръ Института, (.....).

N. D. 2811. Радомское Уѣздное Управленіе.

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ здѣшнемъ Уѣздномъ Управленіи 16 (28) Апрѣля с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ починки католической церкви въ посадѣ Едлинскѣ, отъ назначенной суммы 2,457 руб. 1 коп. (in minus).

Желающіе участвовать на торгахъ, обязаны къ означенному сроку представить свои декларацiи на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства съ приложеніемъ къ онымъ квитанціи на взносъ временнаго залога въ количествѣ 246 руб.

Торговыя кондиціи можно видѣть въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней. При семъ присовокупляется, что согласно 22 ст. инструкціи утвержденной б. Совѣтомъ Управленія 15 (27) Марта 1863 года къ торгамъ этимъ не допускается лица нехристіянскаго исповѣданія. Форма объявленія прилагается.

Радомъ, Марта 31 дня 1870 г.

Начальникъ Уѣзда, (. . .)

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Радомскаго Уѣзднаго Управленія отъ симъ заявляю, что обязуюсь взять въ подрядъ починку католической церкви въ посадѣ Едлинскѣ за сумму съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій установленныхъ для настоящаго подряда. На взн съ временнаго залога представляю квитанцію кассы. Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. дня мѣсяца 1870 г.

(имя и фамилія).

N. D. 2659. Начальникъ Бендинскаго Уѣзда.

На основаніи предписанія Петроковской Казенной Палаты отъ 3 Марта с. г. за № 2715, объявляю во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутсвіи сего Управленія 20 Апрѣля (2 Мая) с. г. въ 12 часовъ дня будутъ производиться торги на продажу казенной мельницы Погорія, находящейся на рѣкѣ Погорія, среди казенныхъ лѣсовъ Олькушскаго Лѣсничества, Бендинскаго Уѣзда, Петроковской Губерніи, возлѣ большей дороги пролегающей отъ дер. Домброва въ дер. Зомбковице и будетъ продана съ усадьбою пространствомъ въ 42 мор 174 квадр. прентовъ со всѣми принадлежащими къ ней строеніями

Торгъ начинается отъ пониженной установленной суммы 805 руб. сер.

Торгъ будетъ производиться изустно но дозволяется представлять объявленія въ запечатанныхъ пакетахъ до 12 часа для торговъ съ тѣмъ однакоже, что представляющій запечатанное объявленіе не можетъ участвовать въ изустномъ торгѣ.

Каждый изъ соискателей обязанъ внести наличными деньгами въ Окружное Казначейство, залогъ равняющійся $1/_{10}$ части цѣнности предполагаемой въ продажу мельницы т. е. 80 р. 50 коп.

Подробные условія для торговъ на продажу означенной мельницы, а также планъ и описаніе ея, желающіе могутъ видѣть въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Объявленіе должно быть написано на 30-копѣечной гербовой бумагѣ по прилагаемой формѣ безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ.

Г. Бендинъ, 26 Марта 1870 года.

2—3 Начальникъ Уѣзда, (......).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Бендинскаго Уѣзда отъ 26 Марта с. г. за N. 497 представляю настоящее объявленіе и обязываюсь за находящуюся среди казенныхъ лѣсовъ, Петроковской Губерніи, Бендинскаго Уѣзда, казенную мельницу Погорія съ усадьбою въ 42 мор., 174 прент. и со всѣми строеніями, подвергаясь всѣмъ условіямъ и обязательствамъ положеннымъ въ условіяхъ для торговъ, уплатить . . . . . рублей сереб. (обозначить цифрами и буквами).

Свидѣтельство казначейства N. во взносъ залога 80 руб. 50 к. наличными деньгами прилагаю у сего, съ тѣмъ что въ случаѣ если эта усадьба неостанется за мною, таковой залогъ я желаю самъ получить (или же прошу о высылкѣ онаго по почтѣ на мой счетъ).

Жительство мое въ N. писалъ въ N. дня N. мца N. 1870 года.

На конвертѣ же слѣдуетъ написать: „въ Бендинское Уѣздное Управленіе запечатанный пакетъ съ объявленіемъ на торги о продажѣ казонной мельницы Погорія."

N. D. 2466. Кольское Уѣздное Управленіе.

На основаніи предписанія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 10 Февраля сего г. за № 706, Кольское Уѣздное Управленіе симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго 20 Апрѣля (2 Мая) с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ починки Бернардинскаго Монастыря въ гор Колѣ, начиная отъ суммы исчисленной по утвержденной смѣтѣ 1,750 руб. сер. (inminus) Желающіе участвовать въ торгахъмогутъ разсматривать условія и смѣту въ семъ Управленіи въ присутственные часы, объявленія же должны быть писаны по прилагаемой у сего формѣ.

Г. Коло, 20 Марта 1870 года.

2—3 Начальникъ Уѣзда, (......)

Форма-декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Кольскаго Уѣзднаго Управленія отъ 20 Марта с. г. за № 3131 обязываюсь взять въ подрядъ починку Бернардинскаго Штатнаго Монастыря въ городѣ Колѣ за сумму . . . . руб. . . . коп. (прописью) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондицій, которыя мнѣ въ полнѣ извѣстны. Квитанцію на внесенный залогъ при семъ прилагаю и за полученіемъ таковаго лично явлюсь (или о высылкѣ на мой счетъ по почтѣ прошу).

N. D. 2467. Начальникъ Замостскаго Уѣзда.

Вслѣдствіе распоряженія Люблинской Казенной Палаты, симъ объявляется къ всѣобщему свѣдѣнію, что 16 (28) Апрѣля с. г. начиная съ 10 часовъ утра до 4 вечера въ Управленіи Начальника Замостскаго Уѣзда, будутъ производиться аукціонные торги на продажу подуховнаго дома въ гор. Замостье называемаго Мансіонаріею отъ суммы 3,572 руб

Торги эти будутъ производиться изустно, но дозволяется неявившимся на торги лицамъ представлять въ Уѣздное Управленіе до 4 часовъ вечера назначеннаго дня для торговъ, объявленіе въ запечатанныхъ конвертахъ на гербовой бумагѣ по прилагаемой у сего формѣ, безъ подчистокъ и подскробокъ, каковыя объявленія будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ.

Желающіе учавстовать въ торгахъ должны предварительно представить вадіальные залоги въ размѣрѣ $1/_{10}$ части назначенныхъ для торговъ суммы, въ окружное казначейство, при объявленіяхъ же въ запечатанныхъ конвертахъ приложить казначейскія квитанціи о взносѣ таковыхъ залоговъ.

Подробныя условія для сей продажи можно видѣть въ Уѣздномъ Управленіи въ присутственное время.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Замостскаго Уѣзда отъ . . . . . . за N. . . ., о имѣющихъ производиться на продажу подуховнаго дома въ г. Замостье называемаго Мансіонеріею, симъ заявляю, что обязуюсь купить оный за сумму (писать сумму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ установленныхъ для этой продажи условій.

На представленный временный залогъ въ суммѣ (писать сумму прописью и цифрами) прилагаю квитанцію (такого то) казначейства.

Настоящее объявленіе писано (такого то числа и года). Подписать четко имя и прозваніе.

Г. Замостье, Марта 20 дня 1870 года.

Полковникъ, Езерскій.

3—3 Дѣлопроизводитель, Щигельскій.

N. D. 2839. Стопницкое Уѣздное Управленіе.

На основаніи Указа Кѣлецкаго Губернскаго Правленія отъ 3 сего Марта за N. 920, Стопницкое Уѣздное Управленіе симъ объявляетъ, что 23 Апрѣля (5 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи сего Управленія будутъ производиться гласные публичные торги на отдачу въ подрядъ всѣхъ предстоящихъ въ семъ году смѣтныхъ шоссейныхъ ремонтныхъ работъ по цѣлому Уѣзду, или по трактамъ, а именно:

1. Буско-Хмѣльницкому на сумму 334 р. 20 к.; 2. Буско-Корчинскому на сумму 1,203 руб. 50 к. и Буско-Стопницкому на сумму 443 руб. 92 коп., всего на сумму 1,981 руб. 62 к. за исключеніемъ 4% процентовъ на Техническое Отдѣленіе.

Условія къ симъ торгамъ могутъ быть ежедневно, кромѣ праздничныхъ и высокоторжественныхъ дней пересматриваемы въ семъ Управленіи у Городскаго Дѣлопроизводителя, отъ 9 часовъ утра до 3 по полудни. Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны явиться въ сіе Управленіе въ назначенный срокъ съ залогомъ равняющимся $1/_{10}$ части торговой суммы и удержавшійся на торгахъ долженъ тотчасъ пополнить залогъ до $1/_5$ части той суммы за которую удержиться.

Неудержавшимся на торгахъ представленные ими залоги будутъ тутъ-же возвращены.

Г. Стопница, 20 Марта 1870 года.

Помощникъ Начальника Уѣзда,

1—3 Капитанъ, Каменскій.

N. D. 2840. Начальникъ Бендинскаго Уѣзда.

Объявляю во всеобщее свѣдѣніе, что 4 (16) Мая с. г. въ 12 часовъ дня, въ присутствіи Бендинскаго Уѣзднаго Управленія, будутъ производиться торги (in plus) на арендное содержаніе пропинаціонныхъ доходовъ въ имѣніяхъ частныхъ и маіоратныхъ на три года съ 1 (13) Января 1870 г. а именно:

1. Въ имѣніи Горжковъ, отъ суммы годоваго платежа 60 р. 90 к.
2. Въ имѣніи Добѣшовице, отъ суммы годоваго платежа 197 р. 70 к.

3. Въ имѣніи Домбровко, отъ суммы годоваго платежа 115 р. 50 к.

4. Въ имѣніи Козѣглoвы, отъ суммы годоваго платежа 1,401 р. 80 к.

5. Въ имѣніи Ленка, отъ суммы годоваго платежа, 212 р. 10 к.

6. Въ имѣніи Мауровъ, отъ суммы годоваго платежа 84 р.

7. Въ имѣніи Мышковице лит D., отъ суммы годоваго платежа 20 р.

8. Въ имѣнiй Несова, отъ суммы годоваго платежа 616 р. 50 к.

9. Въ имѣніи Осѣвъ, отъ суммы годоваго платежа 171 р.

10. Въ имѣніи Рогозникъ, отъ суммы годоваго платежа 180 р. 40 к.

11. Въ имѣніи Сарновъ лит. А, отъ суммы годоваго платежа 52 р.

12. Въ имѣніи Сарновъ лит. Б, отъ суммы годоваго платежа 40 р.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ срокѣ и мѣстѣ выше означенномъ представивъ на залогъ ¼ часть суммы опредѣленной къ торгамъ.

Подробные условія объ арендѣ могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи.

При этомъ присово уплается, что арендаторъ за позднoе ввѣденіе въ аренду, никакой къ казнѣ претензіи простирать не можетъ.

Г. Бендинъ, 31 Марта 1870 года.

1—3 за Начальника Уѣзда, (. . . . .).

N. D. 2376. Urząd Leśny w Przedborzu.

Podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 16 (28) Kwietnia r. b. w Kancelarji Urzędu Leśnego Przedbórz w osadzie Radoszyce, Powiecie Końskim położonej, odbywać się będzie głośna licytacja na sprzedaż cięć mianowicie: w obrębie Pląskowice, straży Nosalewice nieopodal od rzeki Pilicy:

Cięcie Nr. 17/21, za rok 1864, oszacowane na rs. 191 kop. 5.

Cęć Nr. 22, za rok 1865, oszacowane na rs. 157 kop. 35.

Cięcie Nr. 23, za rok 1866, oszacowane na rs. 645 kop. 99.

Cięcie Nr. 24, za rok 1867, oszacowane na rs. 1,101 kop. 20.

Cięcie Nr. 25, za rok 1868, oszacowane na rs 603 kop. 51.

Cięcie Nr. 26, za rok 1869, oszacowane na rs. 529 kop. 16.

W obrębie Stara wieś Straży Żelaźnica:

Cięcie Nr. 3, za rok 1863, oszacowane na rs. 559 kop. 23.

Cięcie Nr. 4, za rok 1864, oszacowane na rs. 748 kop. 6.

Cięcie Nr. 5, za rok 1865, oszacowane na rs. 444 kop. 95

Cięcie Nr. 6. za rok 1866, oszacowane na rs. 476 kop. 75.

Cięcie Nr. 7, za rok 1867, oszacowane na rs. 491 kop. 57.

Cięcie Nr. 8, za rok 1868, oszacowane na rs. 531 kop. 36.

Cięcie Nr. 9, za rok 1869, oszacowane na rs. 372 kop. 67.

Razem rs. 6,852 kop. 85.

Życzący mieć w tem udział winni złożyć kaucją wyrównywającą 10% licytacyjnej kwoty.

Warunki licytacyjne mogą być przeglądane każdodziennie we wspomnionej Kancelarji.

Radoszyce dnia 15 Marca 1870 roku.

3—3 Starszy Leśniczy, Kuczborski.

N. D. 2351. *Турекское Лѣсное Управленіе.*

Постановляетъ во всеобщее свѣдѣніе что на основаніи предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 27 Августа п. г. за № 1775 въ присутствіи сего Управленія въ с. Здройки 4 (16) Мая с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться торги (in plus) на продажу лѣса въ уч. Домбровице (отдѣлъ Борекъ) состоящій въ Кольскомъ Уѣздѣ, начиная оные отъ оцѣночной суммы 6,302 руб. 83 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить $^1/_{10}$ часть оцѣночной суммы на залогъ.

Торговыя кондиціи можно видѣть въ здѣшнемъ Управленіи.

С. Здройки, 17 Марта 1870 года.

3—3 Надлѣсничій, Вержбицкій.

N. D. 2600. *Велюнское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 24 Апрѣля въ 9 часовъ утра въ присутствіи его будутъ производиться публичные торги на продажу лѣса изъ лѣснаго отпадка Жджары, состоящаго въ Велюнскомъ Лѣсничествѣ и предназначеннаго въ надѣлъ для безземельныхъ крестьянъ, оцѣненнаго въ 4,763 руб. 13 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку выше означеннаго лѣса, обязаны представить залоги равняющіяся $^1/_{10}$ части пониженной оцѣночной суммы отъ которой начаты будутъ торги.

Подробныя условія продажи могутъ быть разсмотриваемы ежедневно въ канцеляріи Велюнскаго Лѣсничества въ усадьбѣ Рысь кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

дер. Рысь, Марта 24 дня 1870 года.

Старшій Надлѣсничій,

2—3 Дзѣржановскій.

N D. 2823 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Domu Handlowego pod firmą N. P. Natanssons w mieście Brandfort w Angli egzystującego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy 608 funtów sterlingów 18 szylingów w kursie angielskim, albo rs. 3,653 kop. 40 z dopłatą różnicy kursu z procentem 6% od dnia 22 Września (4 Października 1869 r liczącym się i kosztów od Józefa Rosenthal właściciela nieruchomości Nr. 262 w mieście Łodzi położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 17 (29) Listopada 1869 roku spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Łodzi pod Nr. 262 w Gubernji dawniej Warszawskiej obecnie Petrokowskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Łodzi w gminie Magistratu tegoż miasta przy ulicy Piotrkowskiej, na gruncie czynszowym, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Józefa Rosenthal należąca i w jego też posiadaniu i użytkowaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznej obciążona, ogólnej rozległości gruntu około łokc kwadratowych 5600 w przybliżeniu mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i jednem piętrze, blachą kryta o 4 kominach nad dach wyprowadzonych z piwnicami sklepionemi.

2. Studnia z pompą drewnianą i rękojeścią żelazną.

3. Oficyna po lewej stronie podwórza stojąca, masiv murowana, pod półdachem blachą krytym, o parterze i jednem piętrze z 2 kominami murowanemi.

4. Oficyna po prawej stronie podwórza stojąca masiv murowana o patrerze i jednem piętrze, pod półdachem blachą krytym o 3 kominach murowanych.

5 Komurki w mur pruski postawione o parterze i jednem piętrze blachą kryte.

6. Oficyna masiv marowana, parterowa, blachą kryta, o dwóch kominach murowanych.

7. Placyk pomiędzy komórkami a oficyną parkanem z desek z drzwiami podwójnemi osłonięty, służący za śmietnik.

8. Budka czyli kuczka z desek postawiona, gontami kryta z jednemi drzwiami.

9 Oficyna w poprzek podwórza postawiona, masiv murowana gontami kryta o 1 kominie murowanym.

10. Kurnik z łat postawiony, gontami pokryty.

11. Sztachetki drewniane niskie.

12. Domek czyli budka z desek postawiona, gontami pokryta, przenośna która ma stanowić własność Klubu Ruskiego, w tej nieruchomości mieszczącego się

13. Podwórze obszerne kamieniem polnym wybrukowane, tylko w małej części bruku niemające

14. Studnia balami nakryta z pompą i rękojeścią drewnianą.

W nieruchomości opisanej oprócz samego egzekwowanego dłużnika mieści się 6 lokatorów, z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Izydora Karśnickiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Heliodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w mieście Powiatowem Łodzi tamże urzędującemu na ręce własne.

2. Edmundowi Pohlens Prezydentowi m. Łodzi w temże m. urzędującemu na ręce Wincentego Bednarskiego Radnego tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 roku.

Wniesiono do akt hypotecznych powyż zajętej nieruchomości w dniu 29 Listopada (11 Grudnia) 1869 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnien i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I. dnia 9 (21) Lutego 1870 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Izydor Karśnicki, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 12 (24) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 12 (24) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 9 (21) Lutego, 23 Lutego (7) Marca i 9 (21) Marca 1870 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 262 w mieście Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 9 (21) Marca 1870 r. zapadłym. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 31 Marca (12) Kwietnia 1870 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziele I-m pod Nr. 549, przy ulicy Długiej Lycytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od summy rs., 1.000 ,jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleść się mianego.

Warszawa dnia 11 (23) Marca 1870 r.

Pisarz Trybunału

Radca Dworu Zgórski.

W termin e powyższym Nieruchomości Nr. 262 w mieście Łodzi położona przysądzoną została przygotowawczo Izydorowi Karśnickiemu Patronowi za sumę rs, 1,000, i Trybunał wyrokiem w dniu 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomosci na dzień 15 (27) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-m pod Nr. 549, przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleść się mianego.

Warszawa dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r.

Pisarz Trybunału

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 2820 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Józefa i Antoniny z Kozaneckich małżonków Kwaśniewskich męza doktora medycyny w Warszawie pod Nr. 752 zamieszkałych a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 i kosztów egzekucyjnych (z możnością potrącenia procentg stosunkowo do dnia 9 (21) Grudnia 1868 r. opłaconego) od Wiktora Wielickiego, jawnego z wykazu hypotecznego w mieście Cegłowie, powiecie Nowo-Mińskim, gubernji Warszawskiej zamieszkałego a zamieszkanie prawne pod Nr. 330 obrane mającego, i Stanisławy de Saint Blanguart, panny doletniej, w Warszawie pod Nr. 15 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne w wspomnionem dopiero mieście Cegłowie powiecie Nowo-Mińskim obrane mającej, jako nabywczyni nieruchomości Nr. 330 w Warszawie położonej, protokułem Komornika Antoniego Tymeckiego przy Trybunale Cywilnym w Warszawie z d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1868 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczeniai publicznej sprzedaży, zajętą i zaaresztowaną została,

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 330 (nowym 23) frontem przy ulicy Nowe-miasto, tyłem przy ulicy Koźlej, na gruncie dziedzicznym, w cyrkule policyjnym i administracyjnym II, w gminie Magistratu miasta Warszawy, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie, w parafii Panny Maryi położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 1500 wynosić mogąca.

Podług wykazu hypotecznego tytuł własności nieruchomości tej uregulowany jest na Wiktora Wielickiego, który to Wielicki za kontraktem urzędowym przed Michałem Rapackim Rejentem, w d. 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r. sporządzonym, odprzedał takową Stanisławie de Saint Blanguart.

Na gruncie zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica frontowa przy ulicy Nowe-miasto, masiv z cegły palonej na wapno murowana, o piwnicach, parterze, pierwszym i drugiem piętrze, z mieszkaniami facjatowemi, pod dachem dachówką krytym, o dwóch kominach murowanych, w połączeniu z tą kamienicą w podwórzu stoi:

2. Oficyna masiv z cegły palonej na wapno murowana, o piwnicach, parterze, pierwszem i drugiem piętrze i mieszkaniach facjatowych, pod półdachem dachówką krytym, o dwóch kominach murowanych.

3. Przystawka masiv z cegly palonej na wapno murowana, pod dachem blachą krytym, osłaniająca schody i wejście do piwnic prowadzące.

4. Komórki z drzewa zbudowane deskami kryte, o trzech podziałach.

5. Komórka jedna takaż, przy powyższych, na zewnątrz postawiona.

6. Komórka i kloaka z dołem cembrowanym, z drzewa zbudowane, deskami kryte.

7. Komórki i śmietnik z drzewa w słupy zbudowane, deskami pokryte.

8. Kamienica frontowa przy ulicy Koźlej, masiv z cegły palonej na wapno murowana, o piwnicach, parterze i pierwszem piętrze, z mieszkaniami poddasznemi dachówką kryta, o dwóch kominach murowanych, przy tej:

9. Przystawka czyli oficynka masiv z cegły palonej na wapno zbudowana, o parterze i pierwszem piętrze dachówką kryta.

10. Bruk z kamienia polnego w podwórzu, około łokci kwadr. 700 wynoszący.

11. Mur graniczny z cegły palonej na wapno wysokości parterowej.

W nieruchomości tej jest oprócz stróża, zamieszkuje 14 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwand Patrona, w Warszawie pod N-rem 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożony, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I go w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 16 (28) Grudnia 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie, dnia 19 (31) Grudnia 1868 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego, w Warszawie, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na posiedzeniu jawnem Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 czynności swe odbywającego, o godzinie 10-ej z rana, w Wydziale I, dnia 25 Lutego (9 Marca) 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 2 (14) Stycznia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 2 (14) Stycznia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 25 Lutego (9 Marca), 11 (23) Marca i 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości subhastowanej na dzień 8 (20) Maja 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trwbunału Cywilnego w Wydziale I, w Warszawie pod Nr. 549, licytaaja rozpocznie się od sumy rs. 3,000, którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje, a w terminie ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części taksy.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.

Pisarz Trybunału.

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyżej oznaczonym odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 330 położonej i takowa przygotowawczo Stanisławi Rotwandowi Patronowi za sumę rs. 3,000 przysądzona, a zarazem termin do ostatecznego jej przysądzenia na dzień 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 roku godzinę 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I, oznaczony. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od $^2/_3$ części taksy.

Warszawa dnia 9 (21) Maja 1869 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy dla zaszłych sporów nie odbył się i dla tego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r. z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 330 położonej na dzień 15 (27) Maja 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej, pod Nr. 549 w Wydziale I, a licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części taksy.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2819. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wojciecha i Julji z Adamskich małżonków Spingiewiczów obywateli w Włocławku Okręgu Włocławskim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apela-

cyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego obrane mających, w poszukowaniu sumy rs. 2,250 z procentem 5% od dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1865 r. i kosztów od Izraela Guranowskiego i Jetty z Spokojnych Guranowskiej czyli obojga małżonków Guranowskich obywateli, właścicieli nieruchomości w mieście Włocławku przy ulicy Nowej i Żabiej pod Nr. 392 lit. *A. B.* położonej, teraz Nr. 314 *A. B.* oznaczonej, tamże zamieszkałych, protokółem Wilchelma Sobotowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 7 (19) Czerwca 1866 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Włocławku, mianowicie Nr. 314 lit. *A.* przy ulicy Nowej i Żabiej, zaś Nr. 314 lit. *B.* oficyną zwaną przy ulicy Żabiej dawniej pod Nr. 392 lit. *A. B.* w Powiecie i Okręgu Włocławskim Gubernji Warszawskiej pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego w mieście Brześciu Kujawskim egzystującego położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Jetty z Spokojnych i Izraela małżonków Guranowskich należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, jedną nierozdzielną używalność i całość stanowiąca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv z cegły palonej murowany o parterze i jednem piętrze i dwóch facjatach dachówką karpiówką kryty, dwa kominy murowane mający, pod domem tym są piwnice murowane.
2. Słup sosnowy w ziemię wkopany.
3. Brama z desek.
4. Studnia z pompą drewnianą.
5. Słupki w ziemię wkopane.
6. Dom oficyną zwany masiv murowany o parterze i jednym piętrze, oraz poddasznych mieszkaniach dachówką karpiówką kryty, trzy kominy murowane mający.
7. Przedział na bramę przeznaczony deskami zabity.
8. Oficyna o parterze ze stajniami i komórkami pod jednym dachem, karpiówką i holenderką kryta, komin murowany mająca, budowla ta jest zbudowana z bali sosnowych.
9. Budynek z drzewa deskami kryty.
10. Budynek z desek deskami kryty, w którym jest chlewik i kloaka.
11. Śmietnik z desek.
12. Cztery słupki z żerdzi w ziemię wkopane.
13. Komórka z desek deskami kryta.
14. Drwalnia z desek w części dachówką, a w części deskami kryte.
15. Komórka w słupy z desek deskami kryta.
16. Plac pod budowlami.
17. Dziedziniec wybrukowany.

W nieruchomości tej jest 23 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego są jeszcze lokale niewynajęte.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Stanisławowi Jezierskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego w mieście Brześciu Okręgu Włocławskim urzędującemu na ręce własne.

2. Ludwikowi Zarembie Prezydentowi miasta Włocławka w temże mieście Włocławku Okręgu Włocławskim urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 10 (22) Czerwca 1866 r.

Wniesiono do akt hypotecznych nieruchomości w mieście Włocławku Nr. 392*A.* i 392*B.* w Brześciu dnia 11 (23) Czerwca 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 o godzinie 10 zrana dnia 2 (14) Września 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 2 (14), 16 (28) Września, 30 Września (12 Października) 1866 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w mieście Włocławku, mianowicie Nr. 314A przy ulicy Nowej i Żabiej, zaś Nr. 314B oficyną zwanej przy ulicy Żabiej, dawniej pod Nr. 392A, B., w okręgu Włocławskim gubernji Warszawskiej położonej Trybunał tutejszy wyrokiem d. 30 Września (12 Października) 1866 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 14 (26) Listopada 1866 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 2,500 jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego.

Warszawa d. 3 (15) Października 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym z odroczenia na d. 15 (27) Listopada 1866 r. przypadającym nieruchomość Nr. 314A. B., w mieście Włocławku położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi za sumę rs. 2,500 i Trybunał wyrokiem daty 15 (27) Listopada 1866 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 13 (25) Lutego 1867 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 7,605 kop. 33⅓, jako ⅔ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej na żądanie Domu Handlowego Friedrich Adolf Schlejcher sporządzonej wynalezionego, lub też w taksie na żądanie Spingewiczów jeżeliby takowa była nakazaną wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 22 Listop. (4 Grudnia) 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy nie mógł przyjść do skutku z powodu zaszłych sporów, zatem Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem ilacyjnym daty 8 (20) Maja 1867 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 314ab. w mieście Włocławku okręgu Włocławskim położonej na d. 15 (27) Czerwca 1867 r. godzinę 10 rano lecz takowy z powodu sporów spełzł bezskutecznie, zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 8 (20) Stycznia 1868 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 16 (28) Lutego 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 7,605 kop. 33⅓ jako ⅔ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej na żądanie Domu Handlowego Frindrich Adolf Schlejcher wierzyciela hypotecznego sporządzonej, wykazanego, lub wrazie nakazania nowej innej taksy od ⅔ części szacunku wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy i termin powyższy spełzł bezskutecznie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 7 (19) Sierpnia 1868 r. wydanym, Ignacego Jabłońskiego, Patrona przy Trybunale Cywlinym w Płocku, tamże w m. Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 również w Warszawie zamieszkałego, obrane mającego, w miejsce Wojciecha i Julji z Adamskich małżonków Szpingiewicz do dalszego popierania przymusowego wywłaszenia nieruchomości Nr. 314A i 314B, a dawniej pod Nr. 392AB., w m. Włocławku położonych podstawił, poczem wyrokiem ilacyjnym daty 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia wzmiankowanych nieruchomości przysądzenia na d. 5 (17) Marca 1869 r. godzinę 10 z rana oznaczył. Termin ten odbędzie się w tem co i poprzednie miejscu a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,605 kop. 33⅓ jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Sprzedażą kieruje obecnie Stanisław Rotmand Patron, którego zamieszkanie jest powyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Stycz. (4 Lutego) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł bezskutecznie, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r. z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości w mieście Włocławku pod Nr. 314a i 314b a dawniej pod Nr. 392ab, położonych na d. 12 (24) Maja 1870 r. god. 10 z rana oznaczył. Termin ten odbędzie się w temże co i poprzednie miejscu, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,605 kop. 33⅓ jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2851. Prawnie zajęte meble jesionowe, rądle miedziane, samowary mosiężne, lichtarze platerowane, futro skonksy i zegarek w złotej kopercie w dniach 13 (25) Kwietnia 1870 r. o godzinie 12 rano za Żelazną Bramą, o godz. 10 rano na Starym mieście i w dniu 14 (26) t. m. i r. o godz. 10 rano na targu Grzybów zwanym w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

H. *Kietliński*, Komornik.

N. D. 2853. W dniu 8 (20) Kwietnia 1870 r. o godzinie 4 z południa na targu Muranów prawnie zajęte ruchomości, jako to: Kanapa na orzech, w dniu 9 (21) b. m. i roku o godzinie 12 w południe na targu Grzybów, meble jesionowe, sosnowe i garderoba w tymże dniu o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną bramą, przedmiota w zastaw dane jako to: materję wełnianne, nankin, drelih płótno, korty, żagnot i t. p. na targu za Żelazną bramą w moc postanowienia Sądu przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N D. 2779. *Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Вызываетъ симъ Мартину Янду постояннаго жителя деревни Ксенжполь, Бѣлгорайскаго уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшнемъ Судѣ для выслушанія приговора, подъ опасеніемъ законныхъ послѣдствій.

Г. Яновъ, Марта 18 (30) дня 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Махниковскій.

*

Wzywa niniejszem Marcijana Jandę stałego mieszkańca z wsi Księżpola Biełgorajskiego Powiatu, obecnie niewiadomego zmiejsca swego zamieszkania, ażeby w przeciągu dni 30, stawił się w tutejszym Sądzie dla ogłoszenia mu wyroku pod rygorem prawnych następstw.

Janów dnia 18 (30) Marca 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

N. D. 2815. Sąd Policji Prostej w Pilicy.

W dniu 1 (13) Listopada 1869 r. od osoby podejrzanej w gminie Żarnowiec odebrano koszyk, filiżankę i nóż srebrny z cyfrą J.R., które w depozycie Sądu Poprawczego w Chęcinach znajdują się. Wzywa zatem niewiadomego właściciela powyższych rzeczy, iżby z dowodami usprawiedliwiającemi własność jego, w ciągu dni 30 po odbiór takowych do Sądu w Chęcinach zgłosił się, gdyż po upływie tego czasu, wedle przepisów prawa postąpionem będzie.

Pilica d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r.
Podsędek, Tomaszewski.

N. D. 2777. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Мошка Бурштынъ жителя деревни Кренги, гмины Козлово Пултускаго Уѣзда, дабы въ теченіи 30 дней явился съ сказанный Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ, поступлено съ нимъ будетъ по существующимъ законамъ.

Пултускъ, д. 28 Марта (9 Апрѣля) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. 2776. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Айзыка Давида Домбъ проживающего въ дер. Хмѣлево, гмины Клешево Пултускаго уѣзда, ныне по мѣсту жительства неизвѣстному, дабы въ теченіи 30 дней явился въ сказанный Судъ, въ противномъ случаѣ, поступлено съ нимъ будетъ по существующимъ законамъ.

Пултускъ д. 26 Марта (7 Апрѣля) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. 2782. *Судъ Простой Полиціи въ Тыкоцинѣ.*

Объявляетъ, что 31 Января (12 Февраля) 1870 г. въ деревни Яблонь Добки гмины Текуты Мазовецкаго Уѣзда, умеръ незнакомый человѣкъ нищій, имѣющій около 70 лѣтъ отъ роду, средняго возраста, волосовъ черныхъ, несколько сѣдыныхъ, лица продолговатаго, особыхъ примѣтовъ нѣтъ, имѣлъ на себя одежду, шинель изъ сѣраго сукна, кафтанъ изъ нѣсколько части портнищами пестрыми, сукенные сѣрые штаны, бронзовый камзолке, рубашка, сапоги, суконная рогатая шапка маіоваго цвѣту, умершій человѣкъ говорилъ, что ему имя Войтѣхъ, урожденъ изъ дер. Гродка или Кучына, но то неоправдалось по тому проситъ всякіе лицэ имѣющіе свѣденіе о его фамиліи и мѣсту постояннаго его жительства, дабы объ томъ донести здѣшному или Ломжинскому Исправительнему Суду.

Тыкоцинъ, Марта 19 (31) д. 1870 г.
Подсудокъ, Маевскій.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 2717. *Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить Карла Гржендy, постояннаго жителя дер. и гмины Хлѣвиска а нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія обвиняемаго о нарушеніи правилъ о рекрутской обязанности и въ случаѣ поимки въ здѣшній Судъ доставить.

Примѣты его слѣдующія: Лѣтъ отъ роду 11, ростъ средній, глаза голубые, волосы темно-русые, носъ и ротъ умѣренные, лице круглое, особые примѣты неимѣетъ половины указательнаго пальца у правой руки.

Г. Радомъ, 27 Марта (8 Апрѣля) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Костерскій.

*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako też i wojskowe, aby na Karola Grzendzę stałego mieszkańca wsi i gminy Chlewiska, a obecnie z pobytu niewiadomego, o naruszenie przepisów o służbie wojskowej obwinionego, uwagę swą zwracały, a w razie ujęcia Sądowi tutejszemu odstawić raczyły.

Rysopis jego jest następujący: lat 21, wzrost średni, oczy niebieskie, włosy ciemno-blond, nos i usta mierne, twarz okrągła, znaki szczególne: nie ma połowy palca wskazującego u prawej ręki.

Radom d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Kosterski.

N. D. 2713. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кѣльцахъ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ, наблюдающимъ за порядкомъ и безопасностью, дабы Эйзыка Лейзеровича жителя дер. Бялогонъ, Кѣлецкой Губеріи и Уѣзда скрывающагося передъ строгостью закона тщательнъ слѣдили и въ случаѣ пойманія доставили но здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты его: Лѣтъ 50, вѣроисповѣданія еврейскаго, росту выше средняго, лице продолговатое, глаза пивные, носъ острый борода и усы рыжіе.

г. Кѣльцы, дня 19 (31) Марта 1870 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Мицинскій.

*

Wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem i porządkiem w kraju czuwające, aby Ejzyka Lejzorowicz, mieszkańca wsi Białogon, Gubernji i Powiatu Kieleckiego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, pilnie śledziły i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić raczyły.

Rysopis: lat 50, wyznania mojżeszowego, wzrost więcej jak średni, twarz ściągła, oczy piwne, nos śpiczasty, wąsy i broda rude.

Kielce dnia 19 (31) Marca 1870 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, Miciński.

N. D. 2716. *Ломжинскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Проситъ всѣ военныя и гражданскія власти обратить свое особенное вниманіе на еврея Файбу Горковича, прежде въ деревнѣ Вноры Вѣхы, гминѣ Хояне, Мазовецкаго уѣзда, Ломжинской Губерніи проживающаго, нынѣ по мѣсто пребыванію неизвѣстнаго, и въ случаѣ поимки какъ уголовнаго преступника скрывающагося отъ законнаго преслѣдованія арестовать и доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты Горковича слѣдующія: Лѣтъ отъ роду 43, росту выше средняго, волосы на головѣ черные съ сѣдыми, брови черные, глаза пивные, лице и носъ продолговатые, ротъ умѣренный, подбородокъ обросшіц волосами черно съ сѣдыми особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Г. Ломжа, 19 (31) Марта 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.

N D. 2743. Судъ Простой Полиціи въ Липнѣ.

Благоволятъ всѣ военные и гражданскіе власти наблюдающіе за порядкомъ и спокойствіемъ здѣшняго края, обратить особенное свое вниманіе на быв. Секвестратора Кароля Регель проживавшаго въ гор. Рипинѣ, въ злоупотребленіи по службѣ обвиняемаго и въ случаѣ поимки его, немедленно здѣшнему или ближайшему Суду доставить благоволили.

Примѣты Регеля слѣдующіе: лѣтъ отъ 74, росту средняго, лице круглое, волосы на головѣ черные съ просѣдью, носъ и ротъ обыкновенные, особенныхъ примѣтъ неимѣетъ.

г. Липно дня 19 (31) Марта 1870 года.
Подсудкокъ, Суликовскій.